

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

FACTORS AFFECTING THE APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY
PHILOSOPHY TO DAILY LIVE IN THE COMMUNITY SUFFICIENCY
ECONOMY LEARNING CENTER PROJECT IN SCHOOL UNDER THE
OFFICE OF THE PERMANENT SECRETARY, MINISTRY OF
AGRICULTURE AND COOPERATIVES

T135912

วรรณาลhornil

WANNA LORNIL

ฉพ.

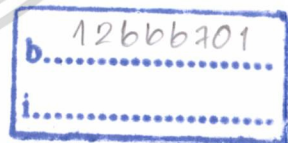
๖๒๖๗

๒๕๖๖

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 135912

วัน,เดือน,ปี... ๒๕... ๖... ๒๕๖๖

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. ๒๕๖๖

KMITI-2013-AG-M-091-143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**FACTORS AFFECTING THE APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY
PHILOSOPHY TO DAILY LIVE IN THE COMMUNITY SUFFICIENCY
ECONOMY LEARNING CENTER PROJECT IN SCHOOL UNDER THE
OFFICE OF THE PERMANENT SECRETARY, MINISTRY OF
AGRICULTURE AND COOPERATIVES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN AGRICULTURAL DEVELOPMENT
FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2013

KMITI-2013-AG-M-091-143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2013

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

เอก **KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG** ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นักศึกษา

นางสาววรรณฯ หล่อนิล

รหัสประจำตัว

51065703

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขา

พัฒนาการเกษตร

ปีการศึกษา

2556

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. ดวงกมล ปานรศทิพ ชรรมาชีวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รศ. ดร. ทิพวรรณ ลิ้มงูร

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจและสังคม ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 420 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติความถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 12.38 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษา (63.10%) มีรายได้เฉลี่ยต่อวัน 21.84 บาท นักเรียนส่วนใหญ่มีการออมเงิน (80.70%) โดยมีเงินออมเฉลี่ย 1,382.07 บาท มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.80 คน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ย 2.27 คน ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ (60.90%) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับปานกลาง (67.60%) มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในระดับปานกลาง (59.30%) และผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ได้แก่ การออมเงิน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Factors Affecting the Application of Sufficiency Economy Philosophy to Daily Live in the Community Sufficiency Economy Learning Center Project under the Office of the Permanent Secretary, Ministry of Agriculture and Cooperatives
Student	Miss Wanna Lornil
Student ID	51065703
Degree	Master of Science
Program	Agricultural Development
Year	2013
Thesis Advisor	Dr. Duangkamol Panrodtip Thammathiwat
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Tippawan Limunggura

ABSTRACT

The objectives of this research were to study personal and socio-economic characteristics of students, as well as to analyze factors affecting the Application of Sufficiency Economy Philosophy to Daily Student Live in the Community Sufficiency Economy Learning Center Project under Office of the Permanent Secretary, Ministry of Agriculture and Cooperatives. province by interviewing 420 random students. Study instrument was a questionnaire. Data was analyzed by using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

The results showed that most of students in the project were female, average age of 12.38 years. Most of them (63.10%) studied at elementary level. Average income were 21.84 baht per day. 80.70 percent from all students were saving, average 1,382.07 baht. The average number of household members 4.80 And average number of household members who earn 2.27. The majority of students parents (60.90%) were agricultural occupations. The most students (67.60%) had a medium level of knowledge and understanding of Sufficiency Economy Philosophy, the application of the Sufficiency Economy Philosophy in daily medium level (59.30%) the factors analysis at 95 percent confidence, Factors positively related to the Sufficiency Economy Philosophy were savings, number of household members and the knowledge and understanding of Sufficiency Economy Philosophy.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ
ธรรมมาธิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ทิพวรรณ ลิ้มงูร อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม ที่สละเวลาให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่ทรงคุณค่าตลอดระยะเวลา
การศึกษามาโดยตลอด และขอขอบคุณ ผศ.ดร.สมศักดิ์ ภูหาสวรรค์เวช ผศ.ดร.ธำรงค์ เมฆโหรา
ผศ.ดร.สุพัตรา ศรีสุวรรณ ที่ให้คำชี้แนะในการปรับปรุงคุณภาพของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์
ผู้วิจัยตระหนักและซาบซึ้งในพระคุณของท่านเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ดูแลโครงการศูนย์
เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการ
เก็บข้อมูล เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณครูอาจารย์ และนักเรียน โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนใน
โรงเรียนทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจ และความช่วยเหลืออย่างดีจาก พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาพัฒนาการเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง

ท้ายนี้คุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่ง
เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ สาขาพัฒนาการเกษตร ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท
วิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

วรรณมา หล่อนิล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 สมมติฐานการศึกษา.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	4
1.7 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	6
2.1.1 ความเป็นมาของเศรษฐกิจพอเพียง.....	6
2.1.2 ความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	6
2.1.3 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	8
2.1.4 การประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียง.....	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	13
2.2.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ.....	13
2.2.2 ที่มาของความรู้.....	14
2.2.3 ประเภทของความรู้.....	14
2.2.4 ระดับของความรู้.....	16
2.2.5 การวัดความรู้.....	17
2.3 โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554.....	18
2.3.1 หลักการและเหตุผล.....	18
2.3.2 วัตถุประสงค์.....	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

2.3.3 เป้าหมาย.....	19
2.3.4 ขอบเขตและวิธีการดำเนินงานสำหรับศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียน.....	19
2.3.5 กิจกรรมและแนวทางการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน.....	19
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียน.....	32
4.2 ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน.....	39
4.3 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน.....	43
4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....	48
4.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ ของนักเรียน ต่อ โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนในโรงเรียน.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	52
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	54
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก แบบสอบถามงานวิจัย.....	61
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล.....	73
ประวัติผู้เขียน.....	79

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 23
3.1	ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน 30
4.1	ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักเรียน 33
4.2	ช่องทางการรับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 35
4.3	การเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน..... 36
4.4	ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนในโรงเรียน 38
4.5	ความคิดเห็นต่อการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน 38
4.6	ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน..... 39
4.7	ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนรายข้อ..... 41
4.8	การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 43
4.9	การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน..... 46
4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ 48
4.11	ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ แบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่มผลต่อการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน 49
4.12	แสดงปัญหาที่พบจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนในโรงเรียน..... 50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดของการศึกษา	4
2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	9
2.2 กระบวนการพึ่งตนเองเพื่อการพัฒนา : แนวคิดประยุกต์จากทฤษฎีใหม่.....	12

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา

ในการพัฒนาประเทศตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2548 ยุทธศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน ประเด็นยุทธศาสตร์การจัดความยากจน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนทั้งระบบตั้งแต่บุคคล ชุมชน และประเทศ เป็นนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนยากจนให้ อยู่ดีมีสุข โดยเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย สร้างศักยภาพของคนจนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และมี คุณภาพชีวิตบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี และความพอประมาณอย่างมีเหตุผล ภายใต้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เป็นพลังแผ่นดินที่ดำรงความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนและถาวร (สำนัก นายกรัฐมนตรี, 2548) นโยบายรัฐบาลดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาความ ยากจน เพื่อให้ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและองค์กรชุมชน ใช้เป็น กรอบในการดำเนินงาน และเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์จึงเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์จัดความ ยากจน โดยมีเป้าหมายคือเกษตรกรและผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพการเกษตร ซึ่งได้จัดทำ โครงการต่าง ๆ เพื่อให้เกษตรกรเข้ารับการพัฒนาอาชีพ เช่น โครงการแปลงเรียนรู้ควบคู่ การผลิตเพื่อเลี้ยงชีพ โครงการพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์โครงการ 1 ตำบล 1 ฟาร์ม ศูนย์บริการและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล โรงเรียนแก่นเงิน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน เป็นต้น ซึ่ง โครงการดังกล่าวสามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาความยากจนได้ในระดับหนึ่ง (กระทรวงเกษตร และสหกรณ์, 2549) สำหรับโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการดำเนิน โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรของชุมชน และ ส่งเสริมความรู้ด้านการเกษตรพร้อมทักษะการประกอบอาชีพทางการเกษตรตามแนวปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการในลักษณะนำทำน้าพา (Learning by Doing) นับแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ซึ่งการดำเนิน โครงการดังกล่าวได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดให้มีการดำเนินงานในรูปแบบศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชน และศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน เพื่อเปิดโอกาสในการส่งเสริมความรู้ และทักษะด้านการเกษตรให้เกษตรกร ประชาชน และนักเรียนผู้สนใจ (สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์, 2554)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าการจะยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกระดับ รวมทั้งเกษตรกรให้อยู่ดีมีสุขภายใต้การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาส่งเสริมนั้นควรมีการพัฒนาปลูกฝังให้กับประชาชนตั้งแต่ช่วงที่เป็นเยาวชนหรือนักเรียน จะส่งผลต่อการปลูกจิตสำนึกและเกิดการพัฒนาได้ดีที่สุด และที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาเรื่องการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างชัดเจนทำให้ไม่ทราบว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์มีมากน้อยเพียงใด ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจจะศึกษาว่ามีปัจจัยใดที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ 2554 ซึ่งเป็นโครงการที่มีจุดประสงค์เพื่อเปิดโอกาสในการส่งเสริมความรู้ทักษะด้านการเกษตรและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียนที่มีความสนใจ และผู้ศึกษามีความคาดหวังว่าผลการศึกษาจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการนำไปพัฒนาโครงการในปีงบประมาณต่อ ๆ ไป และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินงานภายใต้การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อก่อให้เกิดการสนับสนุนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะการที่จะทำให้เกิดผลในการพัฒนานั้น ทุกภาคส่วนจะต้องนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์อย่างแท้จริง ทั้งในระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับองค์กร และระดับสังคม จึงจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนใน โรงเรียน

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนใน โรงเรียน

1.3 สมมติฐานการศึกษา

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนใน โรงเรียน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่และประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ใน 75 จังหวัด จำนวน 12,750 ราย

1.4.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 420 ราย ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) โดยคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Yamane (1973)

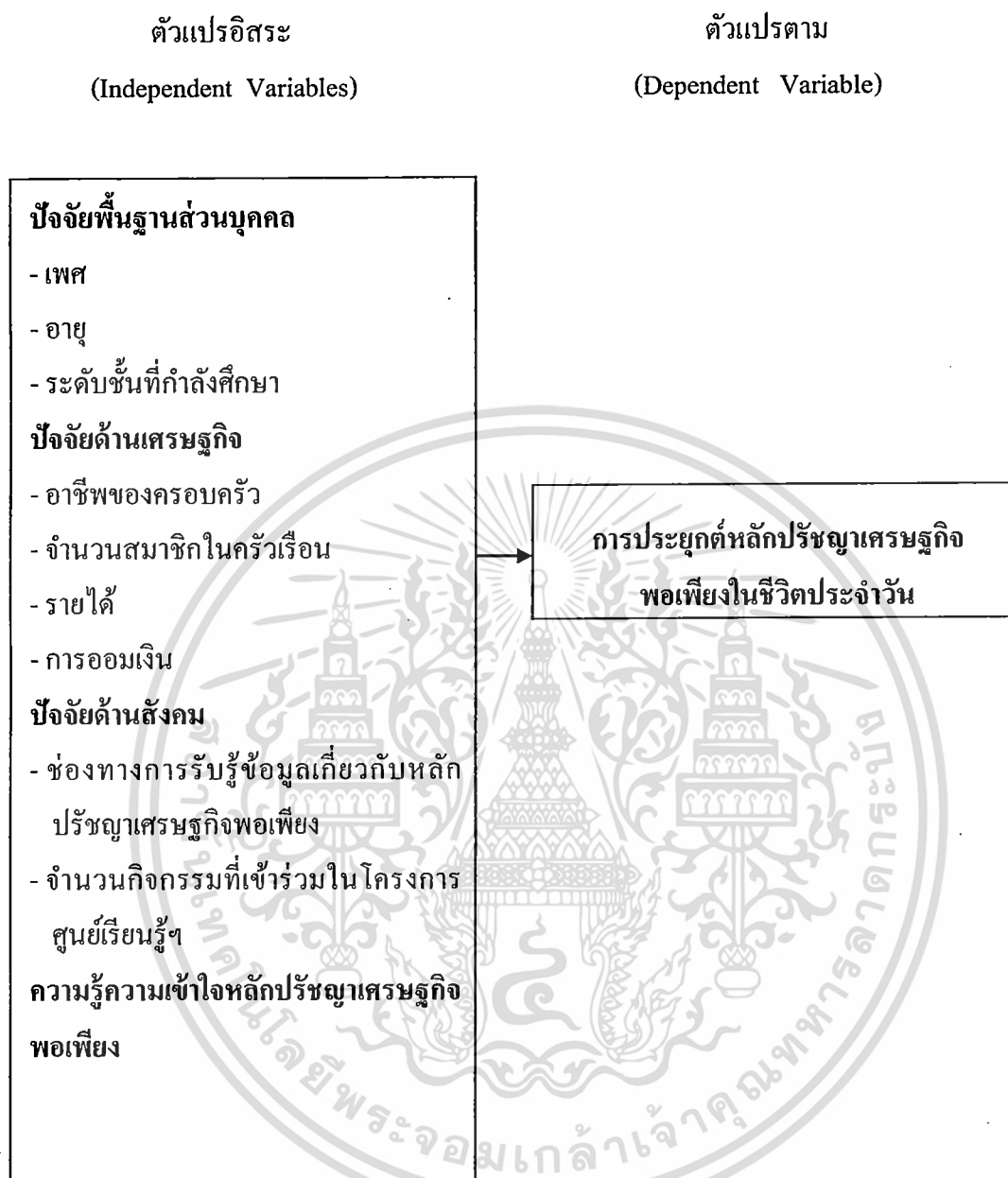
1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน จากตัวแปรอิสระ 4 ปัจจัย ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ การออม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ช่องทางการรับข้อมูลและรับความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมในโครงการ และความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรตาม คือ การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาจะสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ส่งเสริม และดูแลศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน รวมถึงหน่วยงานผู้อนุมัติงบประมาณ ในการพัฒนาปรับปรุง และแก้ไขโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น ตรงตามความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้จริง และสามารถนำผลจากการวิจัยไปประยุกต์กับโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในปีงบประมาณต่อ ๆ ไป

1.6 กรอบแนวคิดของการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการศึกษา

1.7 นิยามศัพท์

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนที่มีการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเป็นศูนย์ที่เป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้และทักษะทางด้าน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ จะถือว่าผิดกฎหมายและต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย

การเกษตรให้กับเด็กนักเรียนที่เข้าร่วมอบรมและร่วมทำกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของทางสายกลางของความพอประมาณ การมีเหตุมีผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ภายใต้เงื่อนไขความรอบรู้ และคุณธรรม ความซื่อสัตย์ และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างดี

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถในการจดจำหรือระลึกถึง รวมทั้งการแปลความ ตีความ สรุปลงความและขยายความจากเรื่องราวหรือข้อเท็จจริงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วสามารถถ่ายทอดความรู้ให้บุคคลอื่นทราบตามที่ได้รับรู้หรือเรียนรู้มา

การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน หมายถึง การที่นักเรียนนำแนวทางของการเดินสายกลาง มีความพอประมาณ การมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน รวมถึงการมีความรู้และคุณธรรม มาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
- 2.3 โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความเป็นมาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ชาลูนชัย เพ็ชรประพันธ์กุล (2550) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ได้ทรงวางรากฐานการแก้ไข ปัญหาอันเกิดจากการพัฒนาประเทศตามแนวทางเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 โดยพระองค์ได้พระราชทานมโนทัศน์ด้าน ความพอเพียง ไว้เป็นครั้งแรกเมื่อคราวเสด็จพระราชทานปริญญาบัตรที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 18 - 19 กรกฎาคม 2517 แต่สังคมไทยก็ยังเข้าไม่ถึงหลักการของแนวคิดดังกล่าว เมื่อประเทศไทย ต้องประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจการเงินในปี 2540 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งบรรดานักเศรษฐศาสตร์และนักวิชาการต่าง ๆ ได้ทูลเกล้าฯขอ พระบรมราชวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง พระองค์จึงได้พระราชทานวินิจฉัยเรื่องมโนทัศน์ ความพอเพียง แก่สังคมไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยทรงสรุปไว้ในรูป ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เมื่อ 29 พฤศจิกายน 2542 จากนั้นเป็นต้นมา หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้พยายามนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้

2.1.2 ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากการศึกษาความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ได้มีหน่วยงานและบุคคล ต่าง ๆ ให้ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้พอสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550) ได้ให้คำอธิบายเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินงานทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

กรมการปกครอง (2541) ได้นำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง มาอธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ทรงมุ่งเน้นให้คนไทยพึ่งพาตนเองได้ โดยช่วยเหลือตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก เริ่มต้นที่การพัฒนาเกษตรกรรมใช้ทรัพยากรในดินที่พอมืออยู่เป็นทุนในการเริ่มต้น รู้จักผลิตเพื่อใช้บริโภคแล้วค่อยนำจำหน่าย ยึดหลักเกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ มีการวางแผนการผลิตที่ดี และรู้จักใช้พื้นที่ พัฒนาที่ดินทำกิน ยึดถือหลักธรรมชาติเกื้อกูลซึ่งและกัน และพึงมีความพอเพียง ในสิ่งเบื้องต้น 3 ประการ ดังนี้

1. พอเพียงในความเป็นอยู่ หมายถึงพอมีพอกิน สามารถพึ่งตนเองได้โดยเหมาะสมตามอัตรภาพ ทั้งบุคคล ครอบครัว และชุมชน
2. พอเพียงในความคิด หมายถึง มีการปรึกษาหารือระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน และคิดในสิ่งที่พึงกระทำได้
3. พอเพียงในจิตใจ หมายถึง รู้จักพอไม่โลภ ช่วยเหลืออาทรซึ่งกันและกันในระหว่างบุคคลในครอบครัว และชุมชน และมีจิตใจรักชุมชนถิ่นตนเอง

สุเมธ ตันติเวชกุล (2549) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเอง (Relative Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน โดยต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองได้ดีเสียก่อน คือ ตั้งตัวให้มีความพอกิน พอใช้ ไม่ใช่มุ่งหวังแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจได้รวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว เพราะผู้ที่มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งตนเอง ย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นไปตามลำดับต่อไปได้

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2544) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เทคนิค แต่มีความหมายกว้างกว่านั้นมาก เพราะต้องรวมเอา 1) อุดมการณ์บางอย่าง 2) โลกทัศน์บางอย่าง 3) ความสัมพันธ์บางอย่าง 4) ค่านิยมบางอย่างอยู่ในนั้นด้วย จึงจะนับได้ว่าเป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่แท้จริง ทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการ ที่จะกล่าวถึงนี้ คือ ส่วนที่เรารู้จักกันว่าวัฒนธรรมนั่นเอง ถ้าไม่เข้าใจเศรษฐกิจพอเพียงตาม ความหมายดังกล่าว เศรษฐกิจพอเพียงจะมีความเป็นไปได้แก่คนจำนวนน้อยเท่านั้น คือ เกษตรกรที่มีที่ดินของตนเองในปริมาณเพียงพอจะผลิต เพื่อพอบริโภคหรือทำรายได้พอสำหรับครัวเรือน เท่านั้น ฉะนั้น เศรษฐกิจพอเพียงจึงนิยามกันไว้เพียงว่า เศรษฐกิจพอเพียง คือ วัฒนธรรม ไม่ใช่ เทคนิคการเพาะปลูกหรือศีลธรรม ความไม่ละโมภและการประหยัดเท่านั้น แม้ว่าเป็นส่วนที่ขาด ไม่ได้ของเศรษฐกิจพอเพียงก็ตาม

ไพเราะ เลิศวิราม (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักปรัชญาที่ต้องปรับจิตใจ และสภาพตัวเราเองเสียก่อน ถ้าหากยังหลงในกิเลสตัณหา ความมีเหตุมีผลก็หายไป ให้จำคำหลัก ๆ ไว้ 3 คำ คือคำว่า พอประมาณ มีเหตุมีผล และให้มีภูมิคุ้มกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ หลักปรัชญาในการดำเนินชีวิต ของประชาชนทุกระดับในความพอดีตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดย คำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรอบรู้ ความรอบคอบและคุณธรรมประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ เพื่อพร้อมรับต่อการ เปลี่ยนแปลง

2.1.3 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วนดังนี้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548)

1. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. ค่านิยม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อม ๆ กันดังนี้

1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ๆ

2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

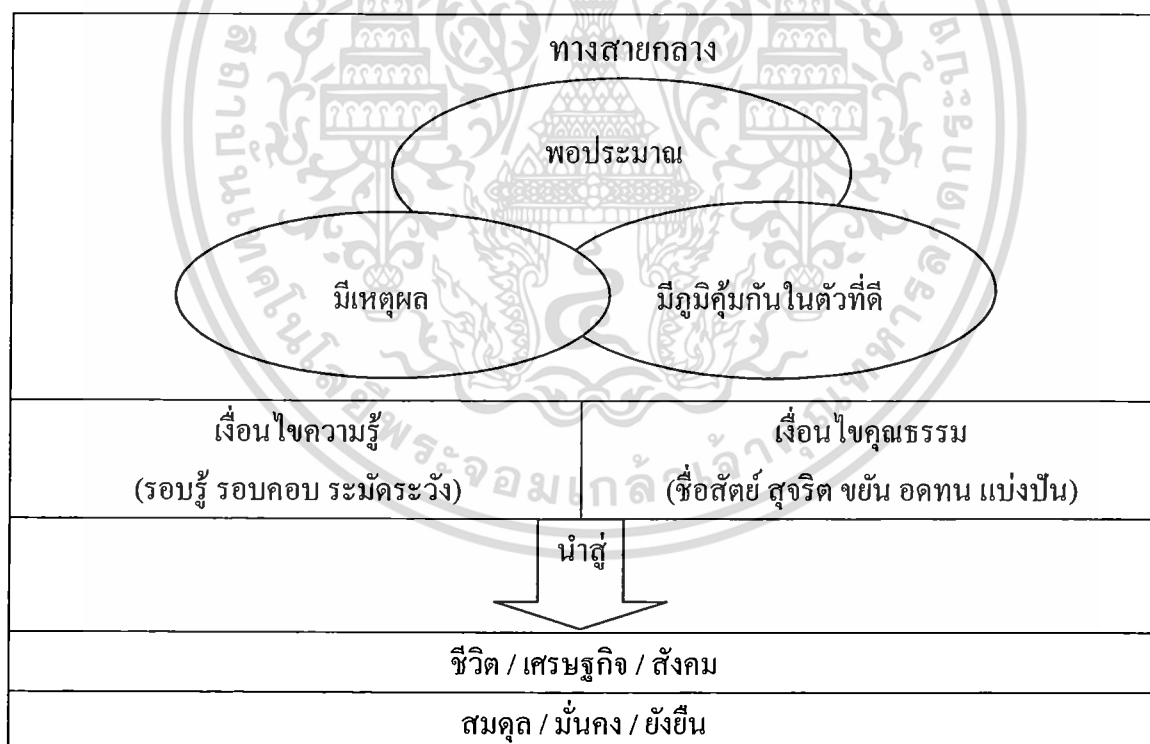
3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผน

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความเพียร มีความอดทน มีความพอเพียง ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่โลภ และไม่ตระหนี่

5. แนวทางปฏิบัติหรือผลที่คาดว่าจะได้รับจากการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 การประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2547) ได้อธิบายการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า การจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประพฤติปฏิบัตินั้น ควรทำเป็นแผนสำหรับปฏิบัติในแต่ละวันแต่ละเดือนแต่ละปี และทำไปจนกลายเป็นนิสัยประจำตัว โดยการกำหนดเป้าหมายการเก็บออม กำหนดเป้าหมายการใช้จ่าย การประหยัดรายจ่ายเพื่อให้มีเงินเหลือมากขึ้น การจ่ายต้องคุ้มค่าและใช้เท่าที่จำเป็น โดยพึงระวังค่าใช้จ่ายที่คาดไม่ถึง และไม่ก่อหนี้โดยไม่จำเป็นและเกินกำลังของครอบครัว ส่วนค่าใช้จ่ายนั้นแต่ละประเภทมีระดับความสำคัญไม่เท่ากัน เราควรใช้จ่ายกับสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตก่อน เช่น ค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัยและพยายามลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เป็นต้น ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับและทุกสาขา โดยมีหลักการที่คล้ายคลึงกันคือ เน้นการเลือก ปฏิบัติอย่างพอประมาณ มีเหตุมีผลและสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองและสังคม

สุเมธ ตันติเวชกุล (2549) กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสังคมทุกระดับ ดังนี้

1. ระดับบุคคลและครอบครัว คือ การที่สมาชิกในครอบครัวใช้ชีวิตบนพื้นฐานของการรู้จักตนเอง สามารถพึ่งตนเองได้และดำเนินชีวิตอย่างพอกิน พอใช้ โดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น เมื่อเหลือกินเหลือใช้ก็แบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทำให้เกิดความสุขและความพอใจในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง พยายามพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถอยู่อย่างพอเพียงได้ในทุกสถานการณ์ สร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในชีวิตและครอบครัว และสามารถทำตนให้เป็นประโยชน์กับสังคมได้
2. ระดับชุมชน รวมกลุ่มทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยอาศัยภูมิปัญญาและความสามารถของตนและชุมชน มีความเอื้ออาทรระหว่างสมาชิกชุมชนให้เกิดพลังทางสังคมพัฒนาไปสู่เครือข่ายระหว่างชุมชนต่าง ๆ
3. ระดับรัฐหรือระดับประเทศ ชุมชนและสังคมหลาย ๆ แห่งร่วมมือกันพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง วางรากฐานของประเทศให้มีความพอเพียงและพร้อมกันจึงค่อย ๆ ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญขึ้นเป็นลำดับ ๆ

ประเวศ วะสี (2541) ได้ให้ความเห็นว่า เศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้แปลว่า ไม่เกี่ยวข้องกับใคร ไม่ค้าขาย ไม่ผลิต ไม่ส่งออก ไม่ทำเศรษฐกิจมหภาค แต่หมายถึง การที่มนุษย์เรามีความพอเพียงอย่างน้อย 7 ประการด้วยกัน ได้แก่

1. พอเพียงสำหรับทุกคน ทุกครอบครัว ไม่ทอดทิ้งกัน
2. จิตใจพอเพียง สามารถที่จะรักและเอื้ออาทรต่อผู้อื่นได้ เสียสละเป็น
3. สิ่งแวดล้อมพอเพียง ได้แก่ การรู้จักที่จะอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อมรอบตัว

เพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการยังชีพ และทำมาหากินในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเกษตรแบบ

ผสมผสาน เป็นต้น

สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชุมชนเข้มแข็งอย่างพอเพียง คือ การที่ชุมชนสามารถรวมตัวกัน มีความสามัคคีต่อกันเพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคง รวมตัวกันเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ง่ายดาย ส่งผลให้ชีวิตมีความสุข มีคุณภาพที่ดี

5. ปัญญาพอเพียง มีการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน และสามารถปรับตัวต่อสภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง

6. อยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมพอเพียง คือ การที่กลุ่มชนมีวิถีการดำเนินชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและรากฐานทางวัฒนธรรมของตน ซึ่งการดำเนินชีวิตภายใต้รูปแบบของการมีวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับตนนั้น จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใด ๆ ที่ร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของตน เนื่องจากสิ่งเหล่านั้นล้วนแต่เอื้อประโยชน์ต่อครองชีวิตของตนทั้งสิ้น

7. มีความมั่นคงพอเพียง ไม่ใช่วูบวาบ เดี่ยวจน เดี่ยวรวย ซึ่งเมื่อทุกอย่างเกิดความพอเพียง จะเกิดความสมดุลคือ ความเป็นปกติและยั่งยืน ซึ่งอาจจะเรียกในชื่ออื่น ๆ ได้ เช่น เศรษฐกิจพื้นฐาน เศรษฐกิจสมดุลหรือเศรษฐกิจบูรณาการ เป็นต้น

ทิสนา แจมมณี (2546) ได้สรุปว่า กระบวนการที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิต มีสาระสำคัญหลักอยู่ 4 ประการ คือ

1. การพึ่งตนเอง เป็นคุณสมบัติประการแรกที่มนุษย์ทุกคนควรจะทำ ได้แก่ การไม่มุ่งพึ่งพาคนอื่น ก่อนที่จะลงมือพึ่งตนเองหรือการรอคอยแต่จะให้ผู้อื่นมาช่วยโดยตนเองไม่ยอมทำอะไร การที่บุคคลจะพึ่งตนเองได้นั้น จะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบในตนเอง หากขาดความรู้สึกรับผิดชอบจะขาดจิตสำนึกในการพึ่งตนเอง บุคคลที่สามารถพึ่งตนเองจะมีชีวิตที่อิสระไม่ตกอยู่ในอำนาจหรือถูกบีบบังคับโดยผู้อื่น การพึ่งตนเองกับชีวิตที่เป็นอิสระภาพจึงเป็นสิ่งคู่กันโดยปริยาย

2. การทำงานและการแก้ปัญหา เมื่อบุคคลเกิดจิตสำนึกมีความรับผิดชอบในตนเองและพร้อมที่จะพึ่งตนเองแล้ว บุคคลนั้นต้องลงมือกระทำการอันจะช่วยให้ตนเองได้ในสิ่งที่ต้องการการทำงานหรือการลงมือปฏิบัติจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในอันดับต่อมา บุคคลใดจะสามารถประกอบกิจกรรมงานให้ประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังได้ จะต้องมีความขยัน อดทน ไม่ทอดทิ้ง สามารถที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนั้น ยังจะต้องมีทักษะการบริหารจัดการกิจกรรมด้านต่าง ๆ ในชีวิตให้ประสบผลสำเร็จ เมื่อบุคคลมีการลงมือปฏิบัติขยายไปสู่การรวมกลุ่ม และได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือคนอื่นมากขึ้น

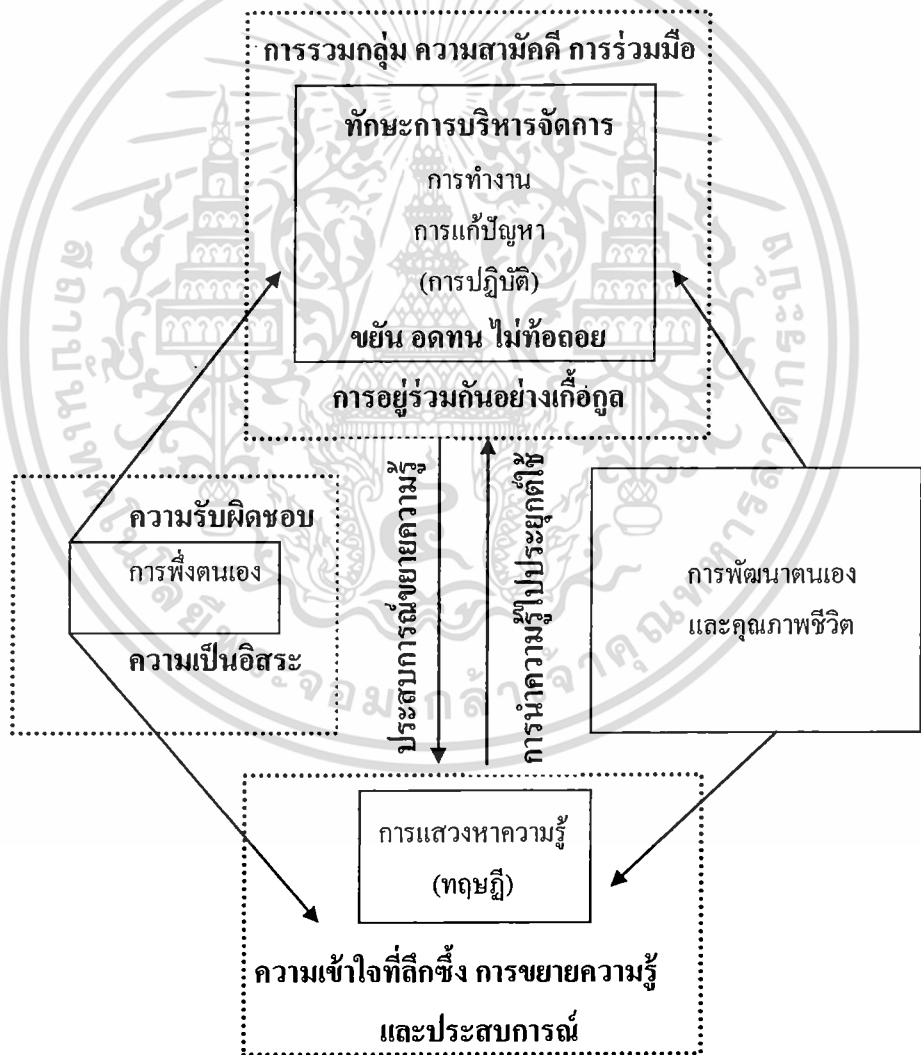
3. การแสวงหาความรู้และข้อมูล ในการทำงานใด ๆ ให้ได้ผล การแสวงหาข้อมูลและความรู้เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการปฏิบัติโดยขาดความรู้ อาจทำให้เสียเวลาและทรัพยากรมาก และอาจไม่ประสบผลสำเร็จ การศึกษาหาความรู้ที่จำเป็นต่อการทำงานไม่ว่าจากผู้รู้หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ จะช่วยทำให้การทำงานของบุคคลก้าวหน้าและได้ผลมากขึ้น

หรือกล่าวได้ว่า ทฤษฎีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติ และในขณะเดียวกันการปฏิบัติก็ส่งผลทำให้การ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีหรือข้อความรู้ขยายตัวออกไป ดังนั้น การปฏิบัติตนและทฤษฎีหรือข้อความรู้ จึงเป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน และส่งผลต่อกันและกันเสมอ

4. การพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิต เมื่อบุคคลมีความรับผิดชอบที่จะพึ่งตนเอง และลงมือทำงาน โดยอาศัยความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และหากมีปัญหาเกิดขึ้น ก็สามารถที่จะศึกษาหาวิธีการที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ การปฏิบัติจะบังเกิดผล บุคคลจะเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านคุณภาพชีวิต และคุณสมบัติส่วนตัว ผลที่เกิดจากการทำงาน นอกจากจะสามารถนำไปใช้เลี้ยงชีวิตแล้ว บุคคลยังเกิดความชำนาญจากการลงมือกระทำ และมีความรู้เพิ่มพูนมากขึ้น ทั้งจากประสบการณ์และการทำงาน และการศึกษาหาความรู้ขณะทำงาน ซึ่งจะเป็นปัจจัยช่วยให้บุคคลนั้นสามารถคิดและทำในสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้นและดีขึ้น ดังแสดงในภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการพึ่งตนเองเพื่อการพัฒนา : แนวคิดประยุกต์จากทฤษฎีใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : ปรับปรุงจากทศนา แจ่มณี (2546)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปสาระสำคัญในการดำรงชีวิตให้เกิดความพอเพียงทั้ง 4 ประการข้างต้น ได้ว่า หลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตพร้อมการปฏิบัติตนด้วยคุณธรรม การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาคนและเน้นระบบการคิด มีจริยธรรมเป็นหลักในการคิด และการพึ่งตนเองเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำงานด้วยความอดทน และต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ รวมถึงการแสวงหาความรู้และการนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ในการทำงานและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตประจำวัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

Bloom *et.al.* (1971) ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ระลึกได้ถึงวิธีการกระบวนการหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ

Good (1973) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

Derek (1981) ได้กล่าวไว้ว่าความรู้โดยทั่วไป หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ซึ่งแต่ละคนได้รับจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาและการสะสมความรู้มาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งสถาบันทางการศึกษามีอำนาจในการที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ และประกาศผลคะแนนการศึกษา โดยจะวัดระดับของความรู้ของบุคคลจากการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักสูตรในสถาบันการศึกษาเหล่านั้น จึงทำให้ทราบว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษา จะเป็นผู้ซึ่งมีความรู้มีความสามารถในการเรียนรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2542) ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ ส่วนความเข้าใจอาจจะแสดงออกในรูปของทักษะทางการแปล หมายถึงความสามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้น โดยใช้คำพูดของตนเอง การให้ความหมาย ซึ่งออกมาในรูปความคิดเห็น และข้อสรุป การคาดคะเน คือ ความสามารถในการคาดหวังว่าจะเกิดอะไรขึ้น

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2524) ได้อธิบายว่า ความรู้ความเข้าใจเป็นความรู้ลึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนเรามีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันออกไปและความรู้ความเข้าใจเป็นส่วนของทัศนคติ

อุทัย หิรัญโต (2519) มีความเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความรู้ความเข้าใจที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความรู้ความเข้าใจอย่างไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลึกซึ้งและติดตัวอยู่เป็นเวลานาน เป็นความรู้ความเข้าใจทั่วไปไม่เฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเวลานาน ลึ้นเรียกว่า Opinion ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจประเภทหนึ่งที่ไม่ต้องตั้งอยู่บนรากฐานของ พยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายตัว เร็ว

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2535) ให้ความหมายของความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) ว่าหมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้วและรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในแต่ละเนื้อหาวิชา และที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย เช่น ระลึกหรือจำได้ถึง วัตถุประสงค์ วิธีการ แบบแผน และเค้าโครงของเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น

สรุปความหมายของความรู้ความเข้าใจได้ว่า เป็นพฤติกรรมขั้นต้นของมนุษย์ในการที่จะรับรู้และจดจำเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มาก่อนจากการมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส แล้วสามารถที่จะสื่อความหมายของประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้โดยแสดงออกมาในรูปของการแปลความหมาย การตีความ การขยายความ และการคาดคะเน

2.2.2 ที่มาของความรู้

อมร โสภณวิเศษฐ่วงศ์ (2541) กล่าวว่าความรู้มีที่มา 3 ประการ คือ

1. ความรู้ที่เกิดจากประสาทสัมผัสหรือความรู้ประจักษ์ (Immediate Apprehension) ได้แก่ ความรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่าง ๆ ประสบกับอารมณ์ที่เป็นคู่กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรารู้ได้โดยตรง
2. ความรู้ที่เกิดจากการอนุมาน (Inference) หรือการคิดหาเหตุผล (Reasoning) ได้แก่ ความรู้ที่อาศัยข้อมูลหรือความรู้ประจักษ์เป็นพื้นฐานแล้วคิดสืบสวนไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้
3. ความรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยพยานและหลักฐาน (Testimony and Authony) ได้แก่ ความรู้ที่เกิดจากการบอกเล่าของบุคคลที่เชื่อถือได้หรือได้จากหลักฐานที่ได้จากบุคคลวัตถุ หรือสถาบันที่น่าเชื่อถือ

2.2.3 ประเภทของความรู้

Bloom *et.al.* (1971) ได้จำแนก ความรู้ ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยเรียงลำดับจากขั้นที่ ซับซ้อนน้อยที่สุด ไปหาขั้นที่ซับซ้อนมากที่สุด ดังนี้

1. ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics) คือ การระลึกถึงสิ่งเฉพาะ และชิ้นส่วนของสารที่อยู่โดดเดี่ยว การเน้นอยู่ที่สัญลักษณ์ที่มีความหมายเชิงรูปธรรม เรื่องนี้จัดอยู่ในระดับต่ำสุดของความเป็นนามธรรมของความรู้ที่สร้างขึ้น ได้แก่

1) ความรู้เฉพาะ (Knowledge of Terminology) เป็นความรู้ในเรื่องสัญลักษณ์

จำเพาะบางอย่าง (ทั้งภาษาและไม่ใช้ภาษา) รวมทั้งความรู้ทางสัญลักษณ์ที่ยอมรับกันแล้ว ความรู้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับสัญลักษณ์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งอาจเคยใช้เพียงครั้งเดียว หรือความรู้ในเรื่องที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของสัญลักษณ์นั้น ๆ

2) ความรู้เท็จจริงเฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specific Facts) เป็นความรู้ในเรื่องวันที่ เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ฯลฯ ซึ่งอาจรวมสาระที่ถูกต้อง และเฉพาะเจาะจงเป็นวันที่แน่นอน หรือ ปรากฏการณ์ที่มากหรือน้อยอย่างชัดเจน อาจรวมสาระเชิงปริมาณ เช่น ช่วงเวลาโดยประมาณ หรือ ลำดับความมากน้อยโดยทั่วไปของปรากฏการณ์ เป็นต้น

2. ความรู้เรื่องวิถีและวิธีการจัดการกระทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specific) คือ ความรู้ในเรื่องวิถีทางในการจัดระเบียบ ในการศึกษา ในการตัดสินใจ และในการวิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งวิธีการค้นคว้าลำดับผลที่ได้ตามเวลาในปฏิทิน และมาตรฐานของการตัดสินใจในแต่ละสาขา และรูปแบบของการจัดระเบียบตามที่สาขากำหนด และดำเนินการ ความรู้นี้จัดอยู่ในระดับกลางของความเป็นนามธรรม อยู่ระหว่างความรู้เฉพาะสิ่ง กับความรู้สิ่งทั่ว ๆ ไปได้แก่

1) ความรู้แบบแผนนิยม (Knowledge of Convention) เป็นความรู้ในเรื่องลักษณะของวิถีทางในการจัดกระทำ และการนำเสนอความคิดและปรากฏการณ์ เพื่อการสื่อความหมาย และสอดคล้องกับปรากฏการณ์ เช่น ประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งแม้ว่า ประเพณีนิยมจะเป็นสิ่งที่ สมมติขึ้น หรือเกิดขึ้นอย่างไม่ได้ตั้งใจ หรือมีฐานมาจากอำนาจทั้งหลายก็ตาม รูปแบบ และ ประเพณีนิยมก็ยังคงมีอยู่ เพราะเป็นผลงานของการตกลงของคนกลุ่มใหญ่ หรือเกิดจากการที่แต่ละ คนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราว ปรากฏการณ์ หรือปัญหา

2) ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of Trends and Sequences) เป็นความรู้ด้านกระบวนการ ทิศทาง และความเคลื่อนไหวของปรากฏการณ์ที่ขึ้นอยู่ กับ เวลา

3) ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและการจัดประเภท (Knowledge of Classifications and Categories) เป็นความรู้เรื่องชั้น ชุด ชนิด ประเภท และการจัดที่มีประโยชน์และเป็น พื้นฐานสำหรับแต่ละรายวิชา แต่ละจุดหมาย หรือแต่ละวิชา

4) ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) เป็นความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์หรือ มาตรการที่ใช้สำหรับพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ความคิดเห็น และการปฏิบัติ ที่ ได้รับการทดสอบ หรือได้รับการตัดสิน

5) ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of Methodology) ได้แก่ ความรู้ที่เกี่ยวกับ วิธีการค้นหาความรู้ เทคนิคการดำเนินงานที่นำมาใช้ในแต่ละวิชา ตลอดจนวิธีการที่ใช้ในการ สืบหาปัญหา และปรากฏการณ์เฉพาะอย่าง เป็นความรู้ในวิธีการว่ามีอะไรบ้าง ไม่ใช่ความสามารถ ของผู้เรียนที่นำวิธีการนั้น ๆ ไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความรู้ที่เป็นสากลและนามธรรมในแต่ละสาขาวิชา (Knowledge of the Universal and Abstraction in Field) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับความคิด แนวทาง และรูปแบบสำคัญที่ใช้ในการจัดกระทำกับปรากฏการณ์และความคิดนั้น ๆ ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทฤษฎี และกฎเกณฑ์ที่ใช้ในสาขาวิชานั้น เป็นระดับความคิดด้านนามธรรมและซับซ้อน เป็นการนำเอาความรู้เฉพาะอย่างทีละกระจัดกระจายตามที่กล่าวมาแล้ว รวบรวมเข้าด้วยกันเป็นกฎเกณฑ์หรือรูปแบบขึ้นมา จำแนกออกเป็นส่วน 2 ส่วนย่อยดังนี้

1) ความรู้เกี่ยวกับหลักและข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of Principles and Generalization) เป็นความรู้เกี่ยวกับการสรุปสิ่งเฉพาะที่จำลองปรากฏการณ์ เป็นการสรุปที่มีค่าในการอธิบาย บรรยาย ทำนาย หรือการกระทำสิ่งที่สอดคล้องเหมาะสม หรือทิศทางที่จะกระทำ

2) ความรู้ที่เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับตัวหลักการ และกฎสรุปผนวกเข้าด้วยกัน พร้อมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกันที่ทำให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนรอบด้าน และเป็นระบบของปรากฏการณ์ปัญหาหรือสาขาวิชาที่ซับซ้อน

2.2.4 ระดับของความรู้

บุคคลแต่ละคนจะมีระดับความสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมด้านความรู้แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสติปัญญา ประสบการณ์และสถานการณ์ ซึ่งพฤติกรรมด้านความรู้ สามารถแบ่งได้เป็น 6 ระดับ โดยเรียงจากพฤติกรรมขั้นง่ายไปสู่ยาก ดังนี้

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) ได้แก่ การแสดงถึงการจำได้ ระลึกได้ แต่ไม่เข้าใจ
2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) ได้แก่ ความสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำ เช่น แปลความหมาย คาคณะเนและเปรียบเทียบได้ เป็นต้น
3. ระดับการนำไปใช้ (Application) ได้แก่ ความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น การทำงานและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ การนำความคิดมาแยกส่วนประกอบ การปฏิบัติจริง เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ การนำส่วนประกอบหลาย ๆ สิ่งมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นต้น
5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) ได้แก่ การนำข้อมูล และแนวคิดมาประกอบไปสู่การสร้างสรรค์ (Creating) เป็นสิ่งใหม่ เช่น การเขียนเพื่อสื่อความคิด และความรู้สึกลงไปยังบุคคลอื่น เป็นต้น
6. ระดับประเมินผล (Evaluation) ได้แก่ ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล วัตถุประสงค์ตามมาตรฐานเพื่อนำมาตัดสินผลของแต่ละอย่าง เช่น การประเมินและการวินิจฉัย เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดสภาพสมองด้านการระลึกออกมาจากความจำ ความสามารถความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการศึกษา และประสบการณ์ซึ่งการวัดความรู้จากความจำนั้นสามารถสร้างเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นคำถาม การวัดสมรรถภาพด้านนี้ ลักษณะข้อความอาจมีได้หลายลักษณะ คำถามที่ตั้งขึ้นในแบบสอบถามเพื่อวัดความรู้ของผู้ตอบ โดยมากมักมีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อกำหนดระดับความรู้ของผู้ตอบและผลกระทบต่อทัศนคติ
2. เพื่อวัดสติปัญญาของผู้ตอบซึ่งจะนำไปสู่การอธิบายตัวแปรพฤติกรรมและทัศนคติ
3. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนหรือองค์กรจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้มีหลายชนิด แต่ชนิดที่ได้รับความนิยมมาก คือ การใช้แบบทดสอบ ซึ่งผู้ถูกทดสอบจะแสดงลักษณะออกมาทางพฤติกรรม เช่น การพูด เขียน ทำทาง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้ทดสอบสามารถสังเกตถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาของผู้ที่ถูกทดสอบได้

อดิศักดิ์ ชื่นชู (2542) กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แบบความเรียงหรือแบบอัตนัย กับแบบปรนัย

1. แบบอัตนัยหรือแบบความเรียง (Essay Type or Subjective Test) โดยเขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1 - 2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย (Objective Test) แบ่งเป็น

- 1) แบบเติมคำหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์
- 2) แบบถูก - ผิด
- 3) แบบตัวเลือก
- 4) แบบจับคู่
- 5) แบบเลือกตอบ

แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นสูง สามารถที่จะจำแนกบุคคลที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ออกจากกันได้จริงไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่บุคคลจะต้องทำการศึกษาให้มีความรู้และความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ ให้ลึกซึ้งก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ เพราะการรับรู้สิ่งที่ผิดพลาด และการเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง สามารถทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล้มเหลว

2.3 โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2554)

2.3.1 หลักการและเหตุผล

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรของชุมชน และส่งเสริมความรู้ด้านการเกษตรพร้อมทักษะการประกอบอาชีพทางการเกษตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับผู้เข้าร่วมโครงการในลักษณะนำทำ นำพา (Learning by Doing) นับแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ซึ่งการดำเนินโครงการดังกล่าวได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดให้มีการดำเนินงานในรูปแบบศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน (ศูนย์หลัก) และศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน เพื่อเปิดโอกาสในการส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเกษตรให้เกษตรกร ประชาชน และนักเรียนผู้สนใจ และเพื่อพัฒนาต่อยอดให้กับเกษตรกรที่เคยผ่านการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติในการพึ่งพาตนเองตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน จึงกำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มและพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อให้เกษตรกรได้เข้ารับการฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติในเรื่องของการดำเนินกิจกรรมการรวมกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขั้นก้าวหน้าผ่านกิจกรรมสาธิตในศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน (ศูนย์หลัก) และส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในการทำการเกษตรและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียน

2.3.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาต่อยอดให้ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ในศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน (ศูนย์หลัก) หรือศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน หรือเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่บูรณาการโครงการภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้เรียนรู้การทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงขั้นก้าวหน้า ในรูปแบบของการเรียนรู้ร่วมกันและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการรวมกลุ่มเพื่อบริหารจัดการด้านการจัดทำแผนการผลิต การตลาด การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาบุคลากรและการฝึกทักษะด้วยการลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมและการสาธิตโดยสมาชิกมีส่วนร่วมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2. เพื่อปลูกฝังค่านิยมและฝึกทักษะในการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ให้นักเรียนหรือเยาวชน ในโรงเรียน

เอกรังเรียนและเอกสารประกอบการเรียนงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 เป้าหมาย

1. ผลผลิต (Output)

ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งศูนย์หลักและศูนย์โรงเรียน ได้เรียนรู้และฝึกทักษะในการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และผู้เข้าร่วมโครงการได้ร่วมดำเนินกิจกรรมรวมกลุ่ม

2. ผลลัพธ์ (Outcome)

นักเรียนจาก 75 จังหวัด ๆ ละ 5 โรงเรียน รวม 375 โรงเรียน รวมเป้าหมายนักเรียนทั้งสิ้น 12,750 ราย ได้รับการปลูกฝังค่านิยมและเพิ่มพูนประสบการณ์ในการทำการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีผลผลิตจากกิจกรรมเกษตรที่ปลอดภัยเพื่อการบริโภคเป็นอาหารกลางวันภายในโรงเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน และกิจกรรมที่ตนปฏิบัติมีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมเกษตร ตลอดจนได้ฝึกทักษะการบันทึกผลผลิต การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การทำงานเป็นกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.3.4 ขอบเขตและวิธีการดำเนินงานสำหรับศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียน

1. คัดเลือกโรงเรียน เพื่อเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 5 โรงเรียนต่อจังหวัด รวม 375 โรงเรียน กลุ่มเป้าหมายนักเรียนรวม 12,750 ราย โดยมอบหมายให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

2. โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการฯ ดำเนินการถ่ายทอดความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติให้แก่นักเรียน ด้วยการเชิญวิทยากรทั้งจากหน่วยงานราชการ เอกชน และปราชญ์ชาวบ้านมาดำเนินการถ่ายทอดความรู้การทำการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมและการสาธิตให้กับนักเรียนภายในโรงเรียน

2.3.5 กิจกรรมและแนวทางการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน

1. การคัดเลือกศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียน ให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดประสานงานร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกโรงเรียนเพื่อเข้าร่วมดำเนินโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จังหวัดละ 5 โรงเรียน โดยพิจารณาโรงเรียนที่มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมโครงการ เช่น มีพื้นที่เพื่อดำเนินกิจกรรม และการสาธิต ผู้บริหารโรงเรียนมีความพร้อมที่จะสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม เป็นต้น และเพื่อให้การส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น จึงขอให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดพิจารณาให้ความสำคัญในการคัดเลือกโรงเรียนที่ไม่เคยได้รับงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนภายใต้โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาก่อน

2. การคัดเลือกนักเรียนหรือเยาวชนเข้าร่วมโครงการ ให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดประสานงานร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ พิจารณาคัดเลือกนักเรียนในสถานศึกษาที่มีความขยัน ตั้งใจและมีความต้องการที่จะพัฒนาความรู้ในการทำเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนละไม่ต่ำกว่า 35 ราย เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

3. การส่งเสริมการเรียนรู้ในศูนย์โรงเรียน

1) จัดทำแผนการฝึกอบรมและแผนการดำเนินกิจกรรมและการสาธิต โดยให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้แผนการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ในการดำรงชีวิต และการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงให้กับนักเรียนผู้เข้าร่วม โครงการ จะต้องเน้นการสร้างความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ที่เกิดจากภูมิปัญญาทางการเกษตรในแต่ละท้องถิ่นเพื่อนำนักเรียนได้นำไปปฏิบัติในแปลงเรียนรู้ของโรงเรียนและในครัวเรือนของตนเองได้

2) ดำเนินการฝึกอบรมให้ความรู้กับนักเรียน ให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ให้กับนักเรียนตามแผนที่กำหนด ทั้งนี้แผนการฝึกอบรมดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องเป็นการเสริมสร้างความรู้ในประเด็น ดังนี้

(1) การเสริมสร้างความรู้ในการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติสำหรับนักเรียนและครอบครัว

(2) การจัดทำบัญชีและการออม

(3) การเสริมความรู้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม และการสาธิตด้านการเกษตรในสถานศึกษา

3) การฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมและการสาธิตในแปลงของสถานศึกษา ให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา จัดกิจกรรมการสาธิต เพื่อพัฒนาทักษะในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรให้กับนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการตามแผนที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดได้อนุมัติแล้วโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดจะเป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้การสนับสนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และวัสดุในการดำเนินกิจกรรม และการสาธิตให้กับสถานศึกษาตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด ตัวอย่างกิจกรรมสาธิตในสถานศึกษา เช่น การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์พืชและสัตว์ การแปรรูป

ผลผลิตอย่างง่าย เป็นต้น ใต้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพพร เมธื่อนันต์กุล (2549) ได้ทำการศึกษากำหนดแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต กรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้แก่ พื้นที่พักอาศัย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ การออมเงิน และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส และหนี้สิน

ปวัน มีนรัศม์เรืองเดช (2549) ได้ทำการศึกษากำหนดแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการในพระราชดำริ ได้แก่ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม ประเภทของช่องทางการรับสื่อ ลักษณะของสื่อที่รับเป็นประจำ การรับรู้เกี่ยวกับโครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ การปฏิบัติตาม โครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

สิริพร รัตนกำเนิด (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในการดำเนินชีวิต โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานครต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับสูง ทั้งในด้านบุคคล ครอบครัว และด้านสังคม (องค์กรและชุมชน) และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร จากการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ รายได้ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาการรับราชการ ระดับตำแหน่ง จำนวนครั้งที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

สามารถ แก้วราย (2551) ได้ทำการศึกษากำหนดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับมาก

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ชีวิตประจำวันมากที่สุดคือ กลุ่มอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย รองลงมา คือ กลุ่มอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และนำไปใช้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอาชีพเกษตรกร

สุรางค์พิมล สายโรจน์ (2551) ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชน โครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นอย่างดี 2) ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนในอนาคตได้ และมีการทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นำในชุมชนกับสมาชิกในชุมชนถึงประเด็นการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประกอบกับการแสดงออกทางด้านจิตสำนึกของสมาชิกในชุมชนที่มีความสามัคคีในรูปหมู่คณะน้ำหนึ่งใจเดียว 3) ประชาชนในชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 สามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตนเองทั้งในด้านเศรษฐกิจและวิถีชีวิต

เอื้องทิพย์ เกตุกราย (2551) ทำการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี ความพอประมาณ และความมีเหตุผล ส่วนการประยุกต์ใช้เงื่อนไขของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า เงื่อนไขคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเงื่อนไขความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองพระอุดม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาอายุ อาชีพ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

สีลวัต ศรีสวัสดิ์ (2552) ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว สถานะของการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาศัยในกรุงเทพมหานคร ระดับการศึกษา พื้นฐานการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ทำงาน การได้รับ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออมเงิน และการ บริจาคทรัพย์เพื่อสาธารณประโยชน์ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ เพศ ถิ่นที่กำเนิด ถิ่นที่เติบโต ศาสนา ความถี่ของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การได้รับการอบรม ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาระหนี้สิน สถานภาพทางสังคม ประสบการณ์เข้า ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และการอาศัยในชุมชนที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปฏิบัติ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเบื้องต้น สรุปประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ กับงานวิจัยได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจ้าของผลงาน	ชื่อโครงการวิจัย	การนำมาใช้ประโยชน์
นพพร เมธื่อนันต์กุล	การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต กรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์	ทำให้ทราบว่าปัจจัย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ การออมเงิน และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต
ปวัน มีนรัักษ์เรืองเดช	การประยุกต์แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ	ทำให้ทราบว่าปัจจัย ระดับการศึกษา ประเภทของช่องทางรับสื่อ มีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ
สิริพร รัตนกำเนิด	ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต	ทำให้ทราบว่าปัจจัย รายได้ มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่ในวงกว้างได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

เจ้าของผลงาน	ชื่อโครงการวิจัย	การนำมาใช้ประโยชน์
สามารถ แก้วราย	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสสามโคก จังหวัดปทุมธานี	ทำให้ทราบว่าปัจจัย กลุ่มอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน
สุรงค์พิมล สายโรจน์	การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร	ทำให้ทราบว่าปัจจัยความรู้ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์ต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน
เอื้องทิพย์ เกตุกราย	การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทำให้ทราบว่าปัจจัยระดับการศึกษา อายุ อาชีพ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และระดับความรู้เกี่ยวกับการมีผลต่อประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองพระอุดม ในระดับที่แตกต่างกัน
ศิวัต ศรีสวัสดิ์	ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร	ทำให้ทราบว่าปัจจัย อายุ ระดับการศึกษา การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การออมเงิน มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงของสำนักปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้เป็นหน่วยการวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน โดยมีนักเรียนรวม 12,750 ราย
2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N แทน	จำนวนประชากรในการวิจัย
e แทน	ระดับความคลาดเคลื่อน กำหนดให้เท่ากับ 0.05

จากสูตรแทนค่า

$$n = \frac{12,750}{1 + (12,750)(0.05)^2}$$
$$n = 387$$

ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 420 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ขั้นตอนแรก เลือกศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนจังหวัดละ 1 ศูนย์ เพื่อให้ครอบคลุมทุกจังหวัด จำนวน 70 ศูนย์ ทั่วประเทศ ไม่รวมพื้นที่ 5 จังหวัดที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว โดยศูนย์อำนวยการบริหารชายแดนภาคใต้ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากรายชื่อศูนย์ ของแต่ละจังหวัด จากนั้นในขั้นตอนต่อมา ทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 6 คนต่อหนึ่งศูนย์ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) โดยกำหนดช่วงความถี่ของนักเรียนที่จะตอบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามให้ห่างกัน 5 ลำดับตามรายชื่อสมาชิกศูนย์ ที่มีอยู่ประมาณ 30 - 50 ราย ต่อหนึ่งศูนย์ เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นไปตามแนวทางของวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีทั้งคำถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

กำหนดข้อมูลที่ต้องการในประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วจึงกำหนดตัวชี้วัดและมาตรวัดข้อมูลในแต่ละประเด็นตามที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลตามประเด็นตัวชี้วัดมาสร้างเป็นข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมบางประการของนักเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดและปลายเปิด มีคำตอบให้เลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง ส่วนช่วงคำถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการฯ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้ตอบเลือกคำตอบเพียง 1 คำตอบในข้อให้ตรงกับระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด คำถามแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
มาก	เท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน

ในการแปลผลคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโครงการ แปลผลจากระดับคะแนนเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ของ Best, J.W. (1981) ดังนี้

4.50 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 คะแนน หมายถึง ระดับมาก

2.50 - 3.49 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

1.00 - 1.49 คะแนน หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน 20 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดมีคำตอบให้เลือก 3 คำ คือ ใช่ ไม่แน่ใจ และไม่ ใช่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบไม่แน่ใจ ได้ 0 คะแนน และข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งคะแนนทั้งหมดมี 20 คะแนน และทำการจัดระดับความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็น 3 ระดับ ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง และระดับความรู้ความเข้าใจมาก ตามเกณฑ์ของมานิชฐา ก้องกวิน (2551) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า $\bar{X}-S.D.$	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยมากกว่า $\bar{X}+S.D.$	หมายถึง	ระดับความรู้ความเข้าใจมาก

และจากการศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พบว่ามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 14.67 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.29 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาแบ่งระดับคะแนนตามเกณฑ์ข้างต้นสามารถแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจ ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 11.38 คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 11.38 - 17.96 คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 17.96 คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำความรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด จำนวน 15 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 3 คำ คือ ไม่ปฏิบัติ ปฏิบัติบางเวลา และปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ข้อที่ตอบไม่ปฏิบัติได้ 0 คะแนน ข้อที่ตอบปฏิบัติบางเวลา ได้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบปฏิบัติสม่ำเสมอ 2 คะแนน ซึ่งคะแนนทั้งหมดมี 30 คะแนน และทำการจัดระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ประยุกต์ระดับน้อย ประยุกต์ระดับปานกลาง และประยุกต์ระดับมาก ตามเกณฑ์การให้คะแนนของมานิชฐา ก้องกวิน (2551) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า $\bar{X}-S.D.$	หมายถึง	ประยุกต์ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$	หมายถึง	ประยุกต์ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยมากกว่า $\bar{X} + S.D.$	หมายถึง	ประยุกต์ระดับมาก

และจากการศึกษาการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯพบว่า มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 22.09 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.83 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาแบ่งระดับคะแนนตามเกณฑ์ข้างต้นสามารถแบ่งระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 17.26 คะแนน ประยุกต์ระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 17.26 - 26.92 คะแนน ประยุกต์ระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 26.92 คะแนน ประยุกต์ระดับมาก

เกณฑ์แบ่งระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นรายข้อ ทำการจำแนกช่วงคะแนนเป็นแบบมาตราวัดแบบช่วง (Interval Scale) 3 ช่วง โดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น (Class Interval) ได้จากสูตร

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าพิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{2}{3} \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

นำผลที่ได้จากการคำนวณมาจัดเป็นคะแนนการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 0.00 - 0.66 คะแนน หมายถึง ประยุกต์ระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 0.67 - 1.32 คะแนน หมายถึง ประยุกต์ระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.33 - 2.00 คะแนน หมายถึง ประยุกต์ระดับมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนใน โรงเรียน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้ตอบเลือกคำตอบเพียง 1 คำตอบในข้อให้ตรงกับระดับปัญหา คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด คำถามแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

ในการแปลผลคะแนนระดับปัญหาที่พบในการเข้าร่วมโครงการ แปลผลจากระดับคะแนนเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ของ Best, J.W. (1981) ดังนี้

4.50 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด
 3.50 - 4.49 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหามาก
 2.50 - 3.49 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง
 1.50 - 2.49 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
 1.00 - 1.49 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ทดสอบแบบสอบถามใน 2 ลักษณะคือ

1) ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเจ้าหน้าที่ดูแลโครงการฯ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้หรือไม่

2) ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ตอนที่ 2 โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตอนที่ 2 โดยใช้สูตร K.R.20 เท่ากับ 0.79 (ระวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542) ตามสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{(\sum pq)}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่น
	k	แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมดของแบบสอบถาม
	p	แทน สัดส่วนของคนที่ทำ ถูกแต่ละข้อ
	q	แทน สัดส่วนของคนที่ทำ ผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
	s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากข้อคำถามทุกข้อ

และหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นตอนที่ 3 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) เท่ากับ 0.84 (ระวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542) ตามสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่น
	k	แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมดของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้จากแต่ละข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ หากมีการนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือมีการนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต เจ้าของลิขสิทธิ์ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ และไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการศูนย์เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 420 ราย ด้วยการส่งแบบสอบถามทาง ไปรษณีย์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติในการ วิเคราะห์ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระและตัวแปร ตาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การออม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพผู้ปกครอง ช่องทางการรับข้อมูลและความรู้ความเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วม ในโครงการ และความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรตาม คือ การประยุกต์หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

3. การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาสมการพยากรณ์อิทธิพล และทิศทางของตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การออม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพผู้ปกครอง ช่องทางการรับข้อมูลและ ความรู้ความเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมในโครงการ และ ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ต่อตัวแปรตาม คือการประยุกต์หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน ตัวแปรมีรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน

ตัวแปร	สัญลักษณ์	หน่วยของการวัด
เพศ	X_1	1 = เพศชาย 0 = เพศหญิง
อายุ	X_2	อายุ (จำนวนปีเต็ม)
ระดับการศึกษา	X_3	1 = เข้ารับการศึกษา 0-6 ปี 0 = เข้ารับการศึกษา 7-14 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	สัญลักษณ์	หน่วยของการวัด
รายได้	X_4	รายได้นักเรียน (บาทต่อวัน)
การออมเงิน	X_5	1 = มีการออมเงิน 0 = ไม่มีการออมเงิน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	X_6	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (ราย)
อาชีพผู้ปกครอง	X_7	1 = อาชีพทำการเกษตร 0 = อาชีพอื่น ๆ
ช่องทางการรับข้อมูลความรู้ความ เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	X_8	จำนวนช่องทางการรับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ช่องทาง)
จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมใน โครงการ	X_9	จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมในโครงการ
ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	X_{10}	คะแนนความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน
การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	Y	คะแนนการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ แบ่งออกเป็น 5 ตอนตามลำดับดังนี้

- 4.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียน
- 4.2 ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.3 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
- 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน
- 4.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียน

ผลการศึกษาลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน มีดังนี้

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.10 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 12.38 ปี โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.20 มีอายุน้อยกว่า 13 ปี รองลงมา ร้อยละ 32.40 มีอายุ 13 - 15 ปี และร้อยละ 2.40 อายุมากกว่า 15 ปี ระดับชั้นที่กำลังศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.40 ศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 35.00 ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น และร้อยละ 3.60 ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนพบว่า นักเรียนมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.80 คน สมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ย 2.27 คน ดังแสดง ในตารางที่ 4.1

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้เงินมาโรงเรียนเฉลี่ย 21.84 บาท ต่อวัน โดยมากที่สุดร้อยละ 47.30 ได้เงินมาโรงเรียน 11 - 20 บาท รองลงมาร้อยละ 21.40 ได้เงินมาโรงเรียนน้อยกว่า 11 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 5.10 ได้เงินมาโรงเรียนมากกว่า 40 บาท การออมเงินพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80.70 มีการออมเงิน นักเรียนที่มีการออมเงินมีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 1,382.07 บาท โดยนักเรียนร้อยละ 43.20 มีจำนวนเงินอมน้อยกว่า 501 บาท รองลงมาร้อยละ 32.20 มีเงินออม 501 - 1,500 บาท และร้อยละ 9.30 มีเงินออมมากกว่า 3,500 บาท อาชีพของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.80 ประกอบอาชีพทำการเกษตร รองลงมาร้อยละ 27.40 ประกอบอาชีพรับจ้าง และร้อยละ 0.90 ประกอบอาชีพอื่น ๆ

สถานะหนี้สินของครอบครัวนักเรียนพบว่า นักเรียนร้อยละ 59.80 ไม่ทราบสถานะหนี้สินของการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว และพบว่า ร้อยละ 23.10 เป็นครอบครัวของนักเรียนที่ไม่มีภาวะหนี้สิน ร้อยละ 17.10 เป็นครอบครัวของนักเรียนที่มีสภาวะหนี้สิน โดยครอบครัวของนักเรียนที่มีสภาวะหนี้สินมีจำนวนหนี้สินเฉลี่ยครอบครัวละ 64,884.62 บาท โดยมากที่สุดร้อยละ 44.40 มีจำนวนหนี้สินของครอบครัว 10,001 - 50,000 บาท รองลงมาร้อยละ 23.60 มีจำนวนหนี้สิน 50,001 - 100,000 บาท และร้อยละ 11.20 มีหนี้สินมากกว่า 100,000 บาท ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักเรียน

(n= 420)

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของนักเรียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	155	36.90
หญิง	265	63.10
อายุ		
น้อยกว่า 13 ปี	274	65.20
13 - 15 ปี	136	32.40
มากกว่า 15 ปี	10	2.40
$\bar{X} = 12.38, S.D. = 1.683, \min = 9, \max = 17$		
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	258	61.40
มัธยมศึกษาตอนต้น	147	35.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	15	3.60
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
น้อยกว่า 5 คน	204	48.60
5 - 10 คน	213	50.70
มากกว่า 10 คน	3	0.70
$\bar{X} = 4.80, S.D. = 1.429, \min = 2, \max = 13$		
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้*		
น้อยกว่า 3 คน	297	72.10
3 - 4 คน	101	24.70
มากกว่า 4 คน	13	3.20
$\bar{X} = 2.27, S.D. = 0.939, \min = 0, \max = 7$		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขได้โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n= 420)

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำนวนเงินที่ได้มาโรงเรียนต่อวัน*		
น้อยกว่า 11 บาท	88	21.40
11 - 20 บาท	195	47.30
21 - 30 บาท	79	19.20
31 - 40 บาท	29	7.00
มากกว่า 40 บาท	21	5.10
\bar{X} = 21.84, S.D. =10.84, min = 3, max = 60		
การออมเงินของนักเรียน		
การออมเงิน		
ไม่มี	81	19.30
มี	339	80.70
จำนวนเงินออม*		
น้อยกว่า 501 บาท	156	43.20
501 - 1,500 บาท	76	32.20
1,501 - 2,500 บาท	34	11.10
2,501 - 3,500 บาท	13	4.20
มากกว่า 3,500 บาท	29	9.30
\bar{X} =1,382.07, S.D. =2,309.31, min =30, max =20,000		
อาชีพผู้ปกครอง		
ทำการเกษตร	255	60.80
ค้าขาย	32	7.60
รับจ้าง	115	27.40
รับราชการ	14	3.30
อื่น ๆ	4	0.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n= 420)

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ภวษะหนี้สินของครอบครัว		
ไม่มี	97	23.10
มี	72	17.10
ไม่ทราบ	251	59.80
จำนวนหนี้สินของครอบครัว*		
น้อยกว่า 10,001 บาท	15	20.80
10,001 - 50,000 บาท	32	44.40
50,001 - 100,000 บาท	17	23.60
มากกว่า 100,000 บาท	8	11.20
\bar{X} =64,884.62, S.D. =91412.901, min =2,000, max =500,000		

*หมายเหตุ เฉพาะผู้ให้ข้อมูล

ช่องทางกรรับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า นักเรียน ร้อยละ 89.30 ได้รับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากครูหรืออาจารย์ ร้อยละ 86.70 จากโทรทัศน์ ร้อยละ 80.70 จากการอบรม และน้อยที่สุดร้อยละ 26.90 ได้รับข้อมูลจากนิตยสารหรือวารสาร ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ช่องทางการรับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(n= 420)

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โทรทัศน์	364	86.70
วิทยุ	159	37.90
หนังสือพิมพ์	201	47.90
อินเทอร์เน็ต	219	52.10
ตำราเรียนหรือหนังสือเรียน	335	79.80
นิตยสารหรือวารสาร	113	26.90
จากป้ายนิเทศ	232	55.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญัตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n= 420)

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ครูหรืออาจารย์	375	89.30
ญาติพี่น้อง	151	36.00
เพื่อน	126	30.00
จากการอบรม	339	80.70

*หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การเข้าร่วมโครงการฯ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 88.60 เข้าร่วมโครงการฯ เนื่องจากต้องการนำความรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน รองลงมาร้อยละ 80.20 ต้องการเพิ่มความรู้ในการทำเกษตร และน้อยที่สุดร้อยละ 42.10 เข้าร่วมโครงการเนื่องจากโรงเรียนกำหนดให้นักเรียนเข้าร่วม และกิจกรรมที่เข้าร่วมอบรมพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 90.00 เข้าอบรมการปลูกผักและพืชผลปลอดสารพิษ รองลงมาร้อยละ 85.50 เข้าอบรมการจัดทำบัญชีและการออม ร้อยละ 78.30 เข้าอบรมการปรับแนวคิดในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และน้อยที่สุดร้อยละ 31.20 เข้าอบรมเรื่องการตลาด ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเข้าร่วม โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน

(n= 420)

การเข้าร่วมโครงการฯ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เหตุผลที่ร่วมเป็นสมาชิกโครงการฯ		
เป็นส่วนหนึ่งของวิชาที่เรียน	289	68.60
ต้องการเรียนรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ถูกต้อง	325	77.40
ต้องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	372	88.60
โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการฯ	177	42.10
ต้องการเพิ่มความรู้ในการทำเกษตร	337	80.20
กิจกรรมที่ได้เข้ารับการอบรม		
การปรับแนวคิดในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	329	78.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(n= 420)

การเข้าร่วมโครงการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
กิจกรรมที่ได้เข้ารับการอบรม (ต่อ)		
การจัดทำบัญชีและการออม	359	85.50
การปลูกผักและพืชผลปลอดสารพิษ	378	90.00
การเลี้ยงกบหรือการเลี้ยงปลา	308	73.30
การเลี้ยงหมูหรือไก่	167	39.80
การเพาะเห็ด	274	65.20
การขยายพันธุ์พืช เช่น การตัดตา การตอนกิ่ง ฯลฯ	158	37.60
การเรียนรู้เรื่องสมุนไพร	237	56.40
การปรับปรุงบำรุงดิน การผลิตและการใช้ปุ๋ย	315	75.00
การแปรรูปผลิตผล	176	41.90
การสร้างประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่น	263	62.60
การตลาด	131	31.20

*หมายเหตุ ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ

ความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.95 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อความรู้ในการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า มีระดับความรู้ในการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.95

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวันพบว่า สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อความประทับใจโครงการพบว่า มีความประทับใจในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเข้าร่วม โครงการฯ

(n= 420)

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
มีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ	3.95	0.742	มาก
มีความรู้ในการทำการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการฯ	3.95	0.69	มาก
สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.00	0.72	มาก
มีความประทับใจในโครงการฯ	4.30	0.68	มาก

ความคิดเห็นต่อการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.70 มีความคิดเห็นว่าหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้แล้ว จะนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้อย่างแน่นอน รองลงมา ร้อยละ 27.60 นักเรียนคิดว่าอาจนำความรู้ไปใช้ และร้อยละ 1.70 นักเรียนคิดว่าจะไม่นำความรู้ไปใช้ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นต่อการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(n= 420)

การนำความรู้ไปใช้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่นำไปใช้	7	1.70
อาจนำไปใช้	116	27.60
นำไปใช้อย่างแน่นอน	297	70.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 67.60 มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 11.38 - 17.96 คะแนน รองลงมาร้อยละ 18.80 มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 11.38 คะแนน และร้อยละ 13.60 มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 17.96 คะแนน แสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน

(n= 420)		
ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย	79	18.80
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	284	67.60
ระดับความรู้ความเข้าใจมาก	57	13.60

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนแยกตามรายข้อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนแยกตามรายข้อ ดังแสดงในตารางที่ 4.7 พบว่า

1. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวและเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 91.20
2. เศรษฐกิจพอเพียงคือการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่อย่างยั่งยืนเพื่อให้ก่อเกิดประโยชน์สูงสุดพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 89.80
3. การใช้หลักเหตุผลก่อนการตัดสินใจทำสิ่งใดคือการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 78.30
4. การประกอบอาชีพการทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นแนวทางหนึ่งของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 86.70
5. การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนทำให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 87.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงทำให้บุคคลและครอบครัวมีเวลาให้กันและกันมากขึ้นพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 71.40
7. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อการบริโภคเท่านั้น ไม่ใช่ผลิตเพื่อขายพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 50.50
8. การออมถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเองพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 85.70
9. การปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการ ไม่เป็นหนี้สินพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 8.10
10. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรเท่านั้นพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 61.70
11. การไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดถือเป็นการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 68.60
12. เมื่อใครยวสาวได้สาวเอา ถือเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมกับระบบเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 64.30
13. ปลุกผักสวนครัวและเลี้ยงสัตว์เป็นวิธีหนึ่งในการลดรายจ่ายในครัวเรือนพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 93.60
14. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร เป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 88.10
15. การมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินฝาก ถือเป็นการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 91.90
16. หากยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต้องไม่สนใจความทันสมัยของเทคโนโลยีพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 40.70
17. พัฒนาดินโดยหมั่นไผ่หาความรู้อยู่เสมอเป็นการปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับนักเรียนพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 76.90
18. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐประชาชนเป็นผู้กระทำตามนโยบายเท่านั้นพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 56.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ ทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 88.80

20. การจะนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้ได้ผลในการดำเนินชีวิตจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบคำถามถูกร้อยละ 86.40

ดังนั้นจากการพิจารณาแยกตามรายข้อข้างต้น สรุปได้ว่า ข้อคำถามที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบถูกคือ การมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินเก็บ เป็นการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต รองลงมาคือนักเรียนมีความเข้าใจว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวและเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม และข้อคำถาม ที่มีนักเรียนตอบคำถามถูกน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีความเข้าใจว่าการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการไม่เป็นหนี้สิน

ตารางที่ 4.7 ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนรายข้อ

(n=420)

คำถาม	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
1. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว และเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม	383 (91.20)	37 (8.80)
2. เศรษฐกิจพอเพียงคือการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่อย่างยั่งยืน เพื่อให้ก่อเกิดประโยชน์สูงสุด	377 (89.80)	43 (10.20)
3. การใช้หลักเหตุผลก่อนการตัดสินใจทำสิ่งใดคือการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง	329 (78.30)	91 (21.70)
4. การประกอบอาชีพการงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็น แนวทางหนึ่งของเศรษฐกิจพอเพียง	364 (86.70)	56 (13.30)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n=420)

คำถาม	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
5. การใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนทำให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	368 (87.60)	52 (12.40)
6. การใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้บุคคลและครอบครัวมีเวลาให้กันและกันมากขึ้น	300 (71.40)	120 (28.60)
7. เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อการบริโภคเท่านั้นไม่ใช่ผลิตเพื่อขาย*	212 (50.50)	208 (49.50)
8. การออมถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน ในตัวเอง	360 (85.70)	60 (14.30)
9. เศรษฐกิจพอเพียงคือการไม่เป็นหนี้สิน*	34 (8.10)	386 (91.90)
10. เศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรเท่านั้น*	259 (61.70)	161 (38.30)
11. การไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดถือเป็นการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	288 (68.60)	132 (31.40)
12. มือใครยาวสาวได้สาวเอา ถือเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมกับระบบเศรษฐกิจพอเพียง*	270 (64.30)	150 (35.70)
13. ปลูกผักสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เป็นหนึ่งวิธีในการลดรายจ่ายในครัวเรือน	393 (93.60)	27 (6.40)
14. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกรเป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	370 (88.10)	50 (11.90)
15. การมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินฝาก ถือเป็นการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต	386 (91.90)	34 (8.10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n=420)

คำถาม	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
16. หากยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต้องไม่สนใจความทันสมัยของเทคโนโลยี*	171 (40.70)	249 (59.30)
17. พัฒนาการโดยหันไปหาความรู้อยู่เสมอเป็นการปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับนักเรียนที่สุด	323 (76.90)	97 (23.10)
18. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐ ประชาชนเป็นผู้กระทำตามนโยบายเท่านั้น*	237 (56.40)	183 (43.60)
19. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ ทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน และ ประเทศ	373 (88.80)	47 (11.20)
20. การจะนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้ได้ผลในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง	363 (86.40)	57 (13.60)

*หมายเหตุ คำถามเชิงลบ

4.3 การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

ผลการศึกษาระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนพบว่า นักเรียนมากที่สุดร้อยละ 59.30 มีการประยุกต์ระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 17.26 - 26.92 คะแนน นักเรียนร้อยละ 21.10 มีการประยุกต์ระดับมาก คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 26.92 คะแนน นักเรียนร้อยละ 18.60 มีการประยุกต์ระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 17.26 คะแนน ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(n=420)

ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน	ร้อยละ
ประยุกต์ระดับน้อย	78	18.60
ประยุกต์ระดับปานกลาง	249	59.30
ประยุกต์ระดับมาก	93	21.10

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประเมิณด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อมีผลการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติ บางเวลามากที่สุดร้อยละ 60.70 รองลงมาคือปฏิบัติสม่ำเสมอร้อยละ 32.60 และน้อยที่สุดคือไม่ ปฏิบัติร้อยละ 6.70

2. นักเรียนแบ่งเงินบางส่วนที่ได้รับแต่ละวันไว้เป็นเงินออมพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุดร้อยละ 51.00 รองลงมาคือปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 44.00 และน้อยที่สุดคือ ไม่ปฏิบัติร้อยละ 5.00

3. นักเรียนช่วยครอบครัวปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ไว้รับประทานเองภายในครัวเรือนเพื่อลด รายจ่ายพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุดร้อยละ 50.00 รองลงมา คือมีการปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 44.00 และน้อยที่สุดคือ ไม่ปฏิบัติร้อยละ 6.00

4. นักเรียนมีการวางแผนการใช้เงินประจำวันหรือประจำเดือนพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติบางเวลา มากที่สุดร้อยละ 48.60 รองลงมาคือ ปฏิบัติสม่ำเสมอร้อยละ 36.20 และน้อยที่สุดคือ ไม่ปฏิบัติร้อยละ 15.20

5. นักเรียนนำเงินที่ออมไว้มาซื้ออุปกรณ์การเรียนเองโดยไม่ขอเงินเพิ่มจากพ่อแม่พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติบางเวลาเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 62.90 รองลงมาคือ ปฏิบัติ สม่ำเสมอร้อยละ 27.90 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติ ร้อยละ 9.30

6. นักเรียนปฏิบัติตนไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 81.20 รองลงมาคือไม่ ปฏิบัติ ร้อยละ 13.60 และน้อยที่สุดคือมีการปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 5.20

7. ในการตัดสินใจซื้อของของนักเรียนคำนึงถึงความจำเป็นก่อนความต้องการเสมอ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุดร้อยละ 52.40 รองลงมาคือ มีการปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 46.20 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 1.40

8. นักเรียนนำของที่ใช้แล้วหรือของที่เหลือใช้กลับมาปรับปรุงใช้ใหม่พบว่า นักเรียนที่เข้า ร่วมโครงการฯ มีการปฏิบัติบางเวลาเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 65.50 รองลงมาคือปฏิบัติสม่ำเสมอร้อยละ 29.80 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 4.80

9. นักเรียนหมั่นหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อให้เกิดความรอบรู้และทันต่อสถานการณ์ ต่าง ๆ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุดร้อยละ 53.60 รองลงมา คือปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 44.80 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 1.70

10. นักเรียนได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมอื่น ๆ ด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดขึ้น พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 73.10 รองลงมาคือ ปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 25.20 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 1.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. นักเรียนนำความรู้เศรษฐกิจพอเพียงไปบอกต่อกับครอบครัวและเพื่อนบ้านพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติบางเวลามากที่สุดร้อยละ 50.00 รองลงมาคือปฏิบัติ สม่ำเสมอร้อยละ 46.90 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 3.10

12. นักเรียนไม่ทิ้งขยะไม่เป็นที่ในที่สาธารณะพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 68.80 รองลงมาคือปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 27.10 และ น้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 4.00

13. นักเรียนมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่นกิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมปลูกป่า เป็นต้น พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอมากที่สุดร้อยละ 50.0 รองลงมาคือปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 46.90 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 3.10

14. นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบชุมชนที่ได้กำหนดร่วมกันพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ ปฏิบัติสม่ำเสมอเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 64.5 และมีการปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 33.10 และ น้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 2.40

15. ร่วมยกย่อง เชิดชู ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงของชุมชน เพื่อให้ เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ มีการปฏิบัติสม่ำเสมอเป็น ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.70 รองลงมาคือปฏิบัติบางเวลาร้อยละ 27.60 และน้อยที่สุดคือไม่ปฏิบัติร้อยละ 1.70

ดังนั้นจากการแยกพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถสรุปผลการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วม โครงการฯ ดังนี้ นักเรียนมีการนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันเป็นลำดับที่ 1 คือ เข้าร่วมโครงการ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดขึ้น ลำดับที่ 2 คือ ร่วมยกย่อง เชิดชู ผู้ที่ประสบความสำเร็จใน การดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงของชุมชน เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ลำดับที่ 3 คือ นักเรียนปฏิบัติตน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น ยาเสพติด การพนัน และนักเรียนมีการนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ในชีวิตประจำวันน้อยที่สุด คือ นำเงินที่ออมไว้มาซื้ออุปกรณ์การเรียน เองโดยไม่ขอเงินเพิ่มจากพ่อแม่ รายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(n=420)

ประเด็นคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ความหมาย ระดับการ ประยุกต์ (ลำดับ)
	ไม่ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บาง เวลา	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ			
1. นักเรียนมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	28 (6.70)	255 (60.70)	137 (32.60)	1.26	0.57	ปานกลาง (12)
2. นักเรียนแบ่งเงินบางส่วนที่ได้รับแต่ละวันไว้เป็นเงินออม	21 (5.00)	185 (44.00)	214 (51.00)	1.46	0.59	มาก (9)
3. นักเรียนช่วยครอบครัวปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ไว้รับประทานเองภายในครัวเรือนเพื่อลดรายจ่าย	25 (6.00)	185 (44.00)	210 (50.00)	1.44	0.65	มาก (10)
4. นักเรียนมีการวางแผนการใช้เงินประจำวันหรือประจำเดือน	64 (15.20)	204 (48.60)	152 (36.20)	1.21	0.68	ปานกลาง (14)
5. นักเรียนนำเงินที่ออมไว้มาซื้ออุปกรณ์การเรียนเองโดยไม่ขอเงินเพิ่มจากพ่อแม่	39 (9.30)	264 (62.90)	117 (27.90)	1.19	0.58	ปานกลาง (15)
6. นักเรียนปฏิบัติตนไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น ยาเสพติด การพนัน	57 (13.60)	22 (5.20)	341 (81.20)	1.68	0.70	มาก (3)
7. ในการตัดสินใจซื้อของของนักเรียนคำนึงถึงความจำเป็นก่อนความต้องการเสมอ	6 (1.40)	194 (46.20)	220 (52.40)	1.51	0.52	มาก (7)
8. นักเรียนนำของที่ใช้แล้วหรือของที่เหลือใช้กลับมาปรับปรุงใช้ใหม่	20 (4.80)	275 (65.50)	125 (29.80)	1.25	0.52	ปานกลาง (13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(n=420)

ประเด็นคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ความหมาย ระดับการ ประยุกต์ (ลำดับ)
	ไม่ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บาง เวลา	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ			
9. นักเรียนหมั่นหาความรู้ ใหม่อยู่เสมอเพื่อให้เกิดความ รอบรู้และทันต่อสถานการณ์ ต่าง ๆ	7 (1.70)	188 (44.80)	225 (53.60)	1.52	0.53	มาก (6)
10. นักเรียนได้เข้าร่วมโครง การหรือกิจกรรมอื่น ๆ ด้าน เศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียน จัดขึ้น	7 (1.70)	106 (25.20)	307 (73.10)	1.71	0.48	มาก (1)
11. นักเรียนนำความรู้ เศรษฐกิจพอเพียงไปบอกต่อ กับครอบครัวและเพื่อนบ้าน	13 (3.10)	210 (50.00)	197 (46.90)	1.41	0.55	มาก (11)
12. นักเรียนไม่ทิ้งขยะไม่เป็น ที่ในที่สาธารณะ	17 (4.00)	114 (27.10)	289 (68.80)	1.65	0.55	มาก (4)
13. นักเรียนมีส่วนร่วมกับชุม ชนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่นกิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมปลูกป่า	13 (3.10)	197 (46.90)	210 (50.00)	1.47	0.55	มาก (8)
14. นักเรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบชุมชนที่ได้กำหนด ร่วมกัน	10 (2.40)	139 (33.10)	271 (64.50)	1.62	0.53	มาก (5)
15. ร่วมยกย่อง เชิดชู ผู้ที่ ประสบความสำเร็จในการใช้ ชีวิตอย่างพอเพียงของชุมชน เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการ ดำเนินชีวิต	7 (1.70)	116 (27.60)	297 (70.70)	1.69	0.49	มาก (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

1. การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 10 ตัว คือ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การออม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพผู้ปกครอง ช่องทางการรับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวนกิจกรรมที่เข้าร่วมในโครงการ และความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรตาม คือการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระดับต่ำถึงปานกลาง ซึ่งทำให้ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ที่จะทำให้ค่า R^2 เปลี่ยนแปลง เพราะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด ไม่มีค่าใกล้เคียง 1 ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀
Y	1	.023	.042	-.017	-.070	.123*	.059	-.048	.200**	.209**	.368**
X ₁		1	.078	.071	.071	.051	-.018	-.053	.105*	.028	.090
X ₂			1	.859**	.287**	-.152**	-.066	-.208**	.111*	-.100*	-.052
X ₃				1	.277**	-.188**	.012	-.221**	.019*	-.180**	-.057
X ₄					1	-.004	-.133**	.005	.041	-.106*	-.096*
X ₅						1	-.048	-.033	.201**	.188**	.004
X ₆							1	.007	.008	.031	-.073
X ₇								1	-.055	-.024	-.103*
X ₈									1	.582**	.351**
X ₉										1	.296**
X ₁₀											1

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) คือ ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (X_{10}) การออมเงิน (X_5) และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (X_6) ซึ่งสามารถพยากรณ์การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน (R^2) ได้ร้อยละ 15.9 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 4.460 และสหสัมพันธ์ทั้ง 3 ตัวแปรมีค่าเป็นบวก (ตารางที่ 4.11) กล่าวคือ เมื่อนักเรียน มีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการออมเงิน และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากขึ้น จะมีผลทำให้นักเรียนประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ได้มากขึ้นเช่นกัน และสามารถสร้างสมการถดถอยเพื่อใช้พยากรณ์การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน ดังนี้

$$y = 11.207 + 0.549X_{10} + 1.637X_5 + 0.312X_6$$

(8.161) (8.246) (2.933) (2.036)

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ตัวแปร	b	Std. Error	t	p-value
ค่าคงที่	11.207	1.373	8.161	0.000
ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (X_{10})	0.549	0.067	8.246	0.000
การออมเงิน (X_5)	1.637	0.558	2.934	0.004
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (X_6)	0.312	0.153	2.036	0.042

$$R = 0.399, R^2 = 0.159, SE_{est} = 4.460, F = 26.070, Sig.F = 0.00$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ ของนักเรียน ต่อโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนในโรงเรียน

1. ปัญหาที่พบในการเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน

การวิเคราะห์ปัญหาจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
เฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.24 เช่น เวลาในการอบรม และทำกิจกรรมน้อยเกินไปมีค่าเฉลี่ย 2.50 และปัญหา
เรื่องการรับจำนวนสมาชิกเข้าร่วมโครงการน้อยเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.39 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ปัญหาที่พบจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ

ปัญหา	\bar{x}	(S.D.)	ระดับ ปัญหาที่ พบ
1. หัวข้อการอบรมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ โรงเรียนจัดไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน	2.39	1.21	น้อย
2. หัวข้อการอบรมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ โรงเรียนจัดไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน	2.39	1.21	น้อย
3. เนื้อหาที่ได้รับจากการอบรมไม่สามารถนำมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวันได้	2.08	1.24	น้อย
4. เนื้อหาที่ได้รับการอบรมไม่สามารถนำมาปรับใช้ในการ เรียนได้	2.06	1.18	น้อย
5. เวลาในการอบรมและทำกิจกรรมน้อยเกินไป	2.50	1.12	น้อย
6. จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการฯ มีจำนวนน้อยเกินไป	2.41	1.14	น้อย
7. วิทยากรที่มาให้ความรู้สอนไม่เข้าใจ	2.10	1.20	น้อย
8. สถานที่ในการทำกิจกรรมไม่เหมาะสม	2.13	1.18	น้อย
9. วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอ	2.27	1.14	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.24	1.18	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะต่อโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน

ข้อเสนอแนะของนักเรียนแยกตามรายด้าน 5 ด้าน ดังนี้

ด้านสถานที่ทำกิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมพบว่า ควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมและการสาธิตให้เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมทำกิจกรรม

ด้านหัวข้อกิจกรรม หัวข้อการจัดอบรมพบว่า ควรเพิ่มหัวข้อการอบรมให้มากขึ้น โดยควรเป็นหัวข้อที่มาจากความต้องการของนักเรียน และควรมีการพาไปศึกษาดูงานหรือทำกิจกรรมนอกสถานที่รวมถึงให้มีการสนับสนุนงบประมาณในการอบรมเพิ่มขึ้น

ด้านระยะเวลาในการทำกิจกรรม และการอบรมพบว่า ควรกำหนดระยะเวลาทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น เช่น กำหนดให้มีการอบรมเต็มวัน และอยากให้มีโครงการนี้ต่อเนื่องทุกปี เป็นต้น

ด้านวิทยากรพบว่า ควรมีวิทยากรมาอบรมให้ความรู้สม่ำเสมอ และวิทยากรควรเน้นให้ความรู้ในส่วนภาคปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ด้านครูหรืออาจารย์พบว่า ควรเพิ่มจำนวนครูหรืออาจารย์เข้ามาดูแลโครงการฯ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาข้างต้นนักเรียนยังมีข้อเสนอให้มีการเพิ่มจำนวนสมาชิกนักเรียนในโครงการฯ ให้มากขึ้นด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน จำนวน 420 คน การศึกษาครั้งนี้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน
 2. ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน
 3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน
 4. ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน
- จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.10 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 12.38 ปี นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.40 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษา มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.80 ราย มีรายได้เฉลี่ย 21.84 บาทต่อวัน นักเรียนร้อยละ 80.70 มีการออมเงิน โดยมีจำนวนเงินออมเฉลี่ย 1,382.07 บาท ผู้ปกครองของนักเรียนร้อยละ 60.80 ประกอบอาชีพทำการเกษตร

การรับรู้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า นักเรียนร้อยละ 89.30 ได้รับข้อมูลความรู้จาก ครู อาจารย์ ร้อยละ 86.70 ได้รับข้อมูลความรู้จากโทรทัศน์ ร้อยละ 80.70 ได้รับข้อมูลจากการอบรมให้ความรู้ โดยช่องทางที่นักเรียนได้รับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงน้อยที่สุด ร้อยละ 26.90 คือ จากนิตยสาร จากวารสาร

การเข้าร่วมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของนักเรียนพบว่า ร้อยละ 90.00 นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการอบรมเรื่องการปลูกผักและพืชผลปลอดสารพิษ รองลงมา ร้อยละ 85.50 ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอบรมเรื่องการจัดทำบัญชีและการออม ร้อยละ 78.30 ได้เข้าร่วมกิจกรรมการปรับแนวคิดในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.60 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.80 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 13.60 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.60 ตอบคำถามถูกในข้อการปลูกผักสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เป็นหนึ่งวิธีในการลดรายจ่ายในครัวเรือนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา ร้อยละ 91.90 ตอบคำถามถูกในข้อการมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินฝาก ถือเป็นกรนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต ร้อยละ 91.20 ตอบคำถามถูกในข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวและเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม และมีนักเรียนส่วนน้อยร้อยละ 8.10 ตอบคำถามถูกในข้อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงคือการ ไม่เป็นหนี้สิน

การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.30 มีการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในระดับปานกลาง โดยกิจกรรมที่มีการประยุกต์มากที่สุดคือ เข้าร่วม โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดขึ้น ร่วมยกย่องเชิดชูผู้ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงของชุมชน และกิจกรรมที่มีการประยุกต์น้อยที่สุดคือ การนำเงินที่ออมไว้มาซื้ออุปกรณ์การเรียนเอง โดยไม่ขอเพิ่มจากพ่อแม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) พบว่า มี 3 ปัจจัย คือ ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การออมเงิน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยมีอิทธิพล ร้อยละ 15.90

ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการฯ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดของนักเรียนในการเข้าร่วมโครงการฯ คือ เวลาในการอบรมและทำกิจกรรมมีน้อยเกินไป รองลงมาคือจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการฯ มีจำนวนน้อยเกินไป หัวข้อการอบรมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน สถานที่ในการทำการค้าไม่สะดวกใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมไม่เหมาะสม วัสดุและอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอ ในส่วนของข้อเสนอแนะสามารถสรุปข้อเสนอแนะจากนักเรียนได้ดังนี้ ควรเพิ่มหัวข้อการอบรมให้มากขึ้น โดยควรเป็นหัวข้อที่มาจากความต้องการของเด็ก และควรมีการพาไปศึกษาดูงานหรือทำกิจกรรมนอกสถานที่ รวมถึงให้มีการสนับสนุนงบประมาณในการอบรมเพิ่มขึ้น ควรกำหนดระยะเวลาทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น เช่น กำหนดให้มีการอบรมเต็มวัน จัดให้มีการดำเนินโครงการต่อเนื่องทุกปี เป็นต้น ควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม และการสาธิตให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมทำกิจกรรม ในส่วนของวิทยากรควรเน้นให้ความรู้ในส่วนภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์เข้ามาดูแลโครงการฯ และต้องการให้มีการเพิ่มโอกาสการรับสมัครสมาชิกเพิ่มขึ้นด้วย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันซึ่งพบว่า มี 3 ปัจจัยที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การออมเงิน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน โดยเมื่อนักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับที่มากขึ้นนักเรียนจะมีการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สามารถ แก้วฉาย (2551) ที่พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของกลุ่มคนมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับการวิจัยของเอื้องทิพย์ เกตุกราย (2551) ที่พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

การออมเงินมีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการออมเงินและไม่มีการออมเงินมีการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร เมธอนันต์กุล (2549) ที่พบว่า การออมเงินเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนพบว่า เมื่อสมาชิกในครัวเรือนมีจำนวนเพิ่มขึ้นจะทำให้มีการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นด้วย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากหากมีจำนวนสมาชิกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในครัวเรือนในจำนวนที่มากขึ้นอาจมีผลต่อสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือ ต้องมีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนในปริมาณที่มากขึ้นด้วย ดังนั้นเหตุนี้อาจเป็นส่วนช่วยผลักดันให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร เมธอนันต์กุล (2549) ที่พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรลูกค้ำชนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักเรียน ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินโครงการครั้งต่อไป ดังนี้

1. รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่องหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่เยาวชนให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ และต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถูกต้องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรเพิ่มงบประมาณในการดำเนินโครงการฯ ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อเพิ่มโอกาส ในการศึกษาและการเรียนรู้ให้กับโรงเรียน หรือนักเรียนและเยาวชนที่มีความสนใจในการเรียนรู้ทางการเกษตร และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการควรให้ความสำคัญกับการจัดอบรมให้ความรู้กับนักเรียน คือ ควรเน้นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริง เน้นการสอนในด้านการปฏิบัติ และเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับการอบรม กับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริงในชีวิต

4. ควรสนับสนุนให้มีการพบปะ พูดคุยกันระหว่างนักเรียนในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนในจังหวัดเดียวกัน หรือต่างจังหวัดกัน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความแตกต่างของกิจกรรม เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กัน จะทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่หลากหลายเพิ่มขึ้น

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนปัจจัยทางการเกษตรในเรื่องเมล็ดพันธุ์ หรือปุ๋ย หรืออาจให้การสนับสนุนในเรื่องของความรู้ทางการเกษตรในเวลาที่นอกเหนือจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเข้าร่วมโครงการของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ทางการเกษตร และมีกิจกรรมทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง แม้จะไม่ได้เข้าร่วมโครงการแล้ว

6. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนทางการเกษตรกับนักเรียนเพื่อเป็นการปูพื้นฐานทางการทำการเกษตร และเป็นการปลูกฝังเห็นคุณค่าของอาชีพการเกษตร เพื่อให้ต่อไปในอนาคตประเทศไทยจะยังคงมีแรงงานทางการเกษตรสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ กับนักเรียนที่ไม่มีการเข้าร่วมโครงการ ว่ามีความแตกต่างกันในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพกับนักเรียน อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลโครงการฯ ควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถาม เพื่อจะได้ทราบรายละเอียดในการดำเนินโครงการฯ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการฯ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2549. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการใช้จ่ายเงินอุดหนุนโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน. กรุงเทพฯ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมปศุสัตว์. 2541. เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนพึ่งตนเอง : แนวคิดและยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง.

มานิชฐา ก่องกวิณ. 2551. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมของประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชาญชัย เพ็ชรประพันธ์กุล. 2550. เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศ จากแนวปรัชญาสู่การนำไปปฏิบัติจริง. ภาควิชาสหกรณ์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทศนา แคมมณี. 2546. การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : เมธีทีปส์.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2544. มติทางวัฒนธรรมในยุคเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

นพพร เมธีอนันต์กุล. 2549. การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต : กรณีศึกษาเกษตรกรรถกอล์ฟ ช.ก.ส. อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2542. ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ปวัน มีนรัชย์เรืองเดช. 2549. การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประเวศ วะสี. 2541. ยุทธศาสตร์เพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจสังคมและศีลธรรม. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไพเราะ เลิศวิราม. 2550. **Sufficiency Economy เศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ : ไทยเดย์ดีทอคอม.
- ระวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พี.รินทร์.
- ศิวัด ศรีสวัสดิ์. 2552. **ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขต กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไสว บุญมา. 2543. **เศรษฐกิจพอเพียง : ภูมิปัญญาชาติไทย**. กรุงเทพฯ : พี เอ ลีฟวิ่ง.
- สามารถ แก้วด้าย. 2551. **การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอ สามโคก จังหวัดปทุมธานี**. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริพร รัตนกำเนิด. 2550. **ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. 2524. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. 2549. **หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท**. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุรางค์พิมล สายโรจน์. 2551. **การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน : กรณี ศึกษาชุมชนสหชุมชนโครงการ 1 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร**. [online]. Available : http://www.rsu.ac.th/grad/thesis/graduate/Abstract_Thesis/2162-0048Abstract.pdf [12/12/2555]
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550. **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2554. **เอกสารโครงการศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ : กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน, สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548. **การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง**. วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 42(6):41-47.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. 2548. **แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 - 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดิศักดิ์ ชื่นชู. 2542. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวิธีเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ : ศึกษากรณี
ประชาชนในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
รัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อมร โสภณวิเศษฐ์วงศ์. 2541. ตรรกวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุทัย หิรัญโต. 2519. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เอื้องทิพย์ เกตุกราย. 2551. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของ
ประชาชน ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โครงการและการประเมินโครงการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร.

Best, J. W. 1981. **Research in Education Englewood Cliff, New Jersey** : Prentice Hall.

Bloom, B.S. Hastings, J.T. and Madaus, G.F. 1971. **Handbook on formative Summative
Summative Evaluation of Student Learning.** New York : McGraw-Hill.

Good, C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill.

Yamane, T. 1973. **Statistics : An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York : Harper & Row.

Derek, R. 1981. **A dictionary of education.** London : Harper & Row.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ประเด็นศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของ
นักเรียนในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี พ.ศ. 2554

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน

1.2 เพื่อเป็นแนวทางการเผยแพร่แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้อย่างเหมาะสม

2. ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวมมิได้แจกแจงข้อมูลของแต่ละบุคคล หรือแต่ละโรงเรียน ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์งานวิจัย

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานรายบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ปี พ.ศ. 2554

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ปีพ.ศ. 2554

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ปี พ.ศ. 2554

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

นางสาววรรณมา หล่อนิล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานรายบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของท่าน

1. เพศ

- 1.ชาย 2.หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่.....

4. นักเรียนได้รับเงินมาโรงเรียนวันละ บาท

5. นักเรียนมีเงินออมหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี จำนวน.....บาท

6. อาชีพผู้ปกครอง(อาชีพหลัก)

1. ทำนา 2. ทำสวน 3. ทำไร่
 4. เลี้ยงสัตว์ 5. ประมง 6. ค้าขาย
 7. รับจ้าง 8. รับราชการ 9. อื่นๆ.....
 10. ไม่ทราบ

7. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน จำนวนคนที่ทำงานมีรายได้ในครอบครัว.....คน

8. ภาระหนี้สินของครอบครัว

1. ไม่มี 2. มี ประมาณ.....บาท 3. ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

9. นักเรียนได้รับความรู้เรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โทรทัศน์ 2. วิทยู
 3. หนังสือพิมพ์ 4. อินเทอร์เน็ต

เอกสาร 5. ตำราเรียน/หนังสือเรียน 6. นิติสาร/วารสาร 7. ใช้อุปกรณ์ด้านการศึกษา
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

☐ 7.จากป้ายนิเทศ (บอร์ด)	☐ 8.ครูอาจารย์
☐ 9.ญาติพี่น้อง	☐ 10.เพื่อน
☐ 11.จากการอบรม	☐ 12.อื่นๆ.....

10. นักเรียนเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียนเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.เป็นส่วนหนึ่งของวิชาที่เรียน
- 2.ต้องการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ถูกต้อง
- 3.ต้องการนำความรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 4.โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนต้องเข้าร่วมโครงการ
- 5.ต้องการเพิ่มความรู้ในการทำการเกษตร
- 6.อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. โรงเรียนได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.การปรับแนวคิดในการดำเนินชีวิตประจำวันตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.การจัดทำบัญชีและการออม
- 3.การปลูกผักและพืชผลปลอดสารพิษ
- 4.การเลี้ยงกบ/การเลี้ยงปลา
- 5.การเลี้ยงหมู/ไก่
- 6.การเพาะเห็ด
- 7.การขยายพันธุ์พืช เช่นการติดตา การตอนกิ่ง ฯลฯ
- 8.เรียนรู้เรื่องสมุนไพร
- 9.การปรับปรุงบำรุงดิน/การผลิตและการใช้ปุ๋ย
- 10.การแปรรูปผลิตผล
- 11.การสร้างประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่น
- 12.การตลาด
- 13.อื่นๆ ระบุ.....

12. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมกิจกรรมในศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียนมากน้อยเพียงใด

1. มากที่สุด 2. มาก 3. ปานกลาง 4. น้อย 5. น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. นักเรียนมีความรู้ในการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมกิจกรรมในศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียนอย่างน้อยเพียงใด

1. มากที่สุด 2. มาก 3. ปานกลาง 4. น้อย 5. น้อยที่สุด

14. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในศูนย์เรียนรู้ในโรงเรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างน้อยเพียงใด

1. มากที่สุด 2. มาก 3. ปานกลาง 4. น้อย 5. น้อยที่สุด

15. นักเรียนประทับใจโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนระดับใด

1. มากที่สุด 2. มาก 3. ปานกลาง 4. น้อย 5. น้อยที่สุด

16. เมื่อผ่านการเข้าร่วมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนแล้วนักเรียนจะ นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้หรือไม่

- ไม่นำไปใช้ อาจจะไปใช้ นำไปใช้อย่างแน่นอน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจและการนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

17. ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบ ตามความคิดของท่านเพียงข้อละ 1 คำตอบ

ข้อ	ประเด็นคำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1.	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว และ เงื่อนไขความรู้และคุณธรรม			
2.	เศรษฐกิจพอเพียงคือการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่อย่าง ยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด			
3.	การใช้หลักเหตุผลก่อนการตัดสินใจทำสิ่งใดคือการดำเนิน ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
4.	การประกอบอาชีพการทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็น แนวทางหนึ่งของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ประเด็นคำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
5.	การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนทำให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน			
6.	การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้บุคคลและครอบครัวมีเวลาให้กันและกันมากขึ้น			
7.	เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อการบริโภคเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อขาย			
8.	การออมถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
9.	เศรษฐกิจพอเพียงคือการไม่เป็นหนี้สิน			
10.	เศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรเท่านั้น			
11.	การไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดถือเป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
12.	มือใครยาวสาวได้สาวเอา ถือเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมกับระบบเศรษฐกิจพอเพียง			
13.	ปลูกผักสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เป็นหนึ่งวิธีในการลดรายจ่ายในครัวเรือน			
14.	การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร เป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
15.	การมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินฝาก เป็นการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต			
16.	หากยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต้องไม่สนใจความทันสมัยของเทคโนโลยี			
17.	พัฒนาตนโดยหมั่นใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเป็นการปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับนักเรียนที่สุด			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ประเด็นคำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
18.	เศรษฐกิจพอเพียงเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐ ประชาชนเป็นผู้กระทำตามนโยบายเท่านั้น			
19.	ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุก ระดับทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน และ ประเทศ			
20.	การจะนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้ได้ผลในการ ดำเนินชีวิต จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการมีความรู้ความเข้าใจที่ ถูกต้อง			

18. การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ท่านเลือกตามความเป็นจริงในการปฏิบัติตามแนว
เศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ	กิจกรรม	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางเวลา	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ
1.	นักเรียนมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย			
2.	นักเรียนแบ่งเงินบางส่วนที่ได้รับแต่ละวันไว้ เป็นเงินออม			
3.	นักเรียนช่วยครอบครัวปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ไว้ รับประทานเองภายในครัวเรือนเพื่อลดรายจ่าย			
4.	นักเรียนมีการวางแผนการใช้เงินประจำวัน หรือประจำเดือน			
5.	นักเรียนนำเงินที่ออมไว้มาซื้ออุปกรณ์การเรียน เองโดยไม่ขอเงินเพิ่มจากพ่อแม่			
6.	นักเรียนปฏิบัติตนไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น ยาเสพติด การพนัน			
7.	ในการตัดสินใจซื้อของของนักเรียนคำนึงถึง ความจำเป็นก่อนความต้องการเสมอ			
8.	นักเรียนนำของที่ใช้แล้วหรือของที่เหลือใช้ กลับมาปรับปรุงใช้ใหม่			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	กิจกรรม	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางเวลา	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ
9.	นักเรียนหมั่นหาความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความรอบรู้และทันต่อสถานการณ์ต่างๆ			
10	นักเรียนได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมอื่นๆ ด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดขึ้น			
11.	นักเรียนนำความรู้เศรษฐกิจพอเพียงไปบอกต่อกับครอบครัวและเพื่อนบ้าน			
12.	นักเรียนไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ			
13.	นักเรียนมีส่วนร่วมกับชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆเช่นกิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมปลูกป่า			
14.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบชุมชนที่ได้กำหนดร่วมกัน			
15.	ร่วมยกย่อง เชิดชู ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงของชุมชน เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต			

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมกับโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน

19. ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนจากการเข้าร่วมโครงการฯ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ท่านเลือกตามระดับปัญหาที่พบในการเข้าร่วมโครงการฯ

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	หัวข้อการอบรมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนจัดไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหาที่พบ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.	เนื้อหาที่ได้รับจากการอบรมไม่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิต					
3.	เนื้อหาที่ได้รับจากการอบรมไม่สามารถนำมาปรับใช้ในการประกอบอาชีพได้					
4.	เวลาในการอบรมและทำกิจกรรมน้อยเกินไป					
5.	จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการฯ มีจำนวนน้อยเกินไป					
6.	วิทยากรที่มาให้ความรู้สอนไม่เข้าใจ					
7.	สถานที่ในการทำกิจกรรมไม่เหมาะสม					
8.	วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอ					
9.	อื่นๆ.....					

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านสถานที่ทำกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม

ไม่มี

มี โปรด

ระบุ.....

.....

2. ด้านหัวข้อกิจกรรม/หัวข้อการจัดอบรม

ไม่มี

มี โปรด

ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านระยะเวลาในการทำกิจกรรม/การอบรม

ไม่มี

มี โปรด

ระบุ.....

4. ด้านวิทยากร

ไม่มี

มี โปรด

ระบุ.....

5. ด้านครู/อาจารย์

ไม่มี

มี โปรด

ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลยแบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบ ตามความคิดของท่านเพียงข้อละ 1 คำตอบ

ข้อ	ประเด็นคำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1.	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว และเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม	✓		
2.	เศรษฐกิจพอเพียงคือการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่อย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	✓		
3.	การใช้หลักเหตุผลก่อนการตัดสินใจทำสิ่งใดคือการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	✓		
4.	การประกอบอาชีพการงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นแนวทางหนึ่งของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	✓		
5.	การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนทำให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	✓		
6.	การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้บุคคลและครอบครัวมีเวลาให้กันและกันมากขึ้น	✓		
7.	เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อการบริโภคเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อขาย			✓
8.	การออมถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	✓		
9.	เศรษฐกิจพอเพียงคือการไม่เป็นหนี้สิน			✓
10.	เศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรเท่านั้น			✓
11.	การไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดถือเป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบ ตามความคิดของท่านเพียงข้อละ 1 คำตอบ

ข้อ	ประเด็นคำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
12.	มือใครยาวสาวได้สาวเอา ถือเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมกับระบบเศรษฐกิจพอเพียง			✓
13.	ปลูกผักสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เป็นหนึ่งวิธีในการลดรายจ่ายในครัวเรือน	✓		
14.	การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร เป็นการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	✓		
15.	การมีความเป็นอยู่สมฐานะ เป็นผู้รู้จักใช้จ่าย ทำให้มีเงินฝาก ชุมพูน้าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต	✓		
16.	หากยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต้องไม่สนใจความทันสมัยของเทคโนโลยี			✓
17.	พัฒนาดน โดยหมั่นใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเป็นการปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสมกับนักเรียนที่สุด	✓		
18.	เศรษฐกิจพอเพียงเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐ ประชาชนเป็นผู้กระทำความตามนโยบายเท่านั้น			✓
19.	ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน และ ประเทศ	✓		
20.	การจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้ให้ได้ผลในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง	✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๒๔.๐๕(๔).๒/พิเศษ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจตุรพักตรพิมาน.....

ด้วย นางสาววรรณภา หล่อนิล รหัสประจำตัว ๕๑๐๖๕๗๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาการ
เกษตรและการจัดการทรัพยากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ
ดำเนินชีวิตของนักเรียนในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕” โดยมี ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งใน
การศึกษาเรื่องดังกล่าว จำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่เข้าร่วม
โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ของโรงเรียน วัดจตุรพักตรพิมาน.....
จึงใคร่ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ธนากร งามดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ เมฆโหรา)

ประธานสาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๓๒๖-๔๑๐๕

ติดต่อสอบถาม คุณวรรณภา หล่อนิล (๐๘-๐๐๘๘-๑๕๗๕)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๒๔.๐๕(๔).๒/พิเศษ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน โรงเรียนวิบูลวิทยาคม

ด้วย นางสาววรรณ หล่อนิล รหัสประจำตัว ๕๑๐๖๕๗๐๓ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาการ
เกษตรและการจัดการทรัพยากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ
ดำเนินชีวิตของนักเรียนในโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียนของสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔” โดยมี ดร.ดวงกมล ปานรศทิพย์ ธรรมาธิวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งใน
การศึกษาเรื่องดังกล่าว จำเป็นต้องขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่เข้าร่วม
โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในโรงเรียน ของโรงเรียน วิบูลวิทยาคม
จึงใคร่ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ เมฆโหรา)

ประธานสาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๓๒๖-๔๑๐๕

ติดต่อสอบถาม คุณวรรณ หล่อนิล (๐๘-๐๐๘๙-๑๕๗๕)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย

ลำดับ	ศูนย์	จังหวัด
1	โรงเรียนพระเงิน	นนทบุรี
2	โรงเรียนวัดหนองแจ่ง	สุพรรณบุรี
3	โรงเรียนบ้านนาใหม่	กาญจนบุรี
4	โรงเรียนวัดหนองโพ	สระบุรี
5	โรงเรียนสมนึกวิชิตวรการ	ราชบุรี
6	โรงเรียนวัดคอนตะไล้	ชัยนาท
7	โรงเรียนวัดตลาดโพธิ์	สิงห์บุรี
8	โรงเรียนวัดน้ำพุ	อ่างทอง
9	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว	ฉะเชิงเทรา
10	โรงเรียนสัจจะวิทยาคม	ชลบุรี
11	โรงเรียนวัดยายดา	ระยอง
12	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหางแมว	จันทบุรี
13	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 44	ตราด
14	โรงเรียนเมืองบัววิทยา	สุรินทร์
15	โรงเรียนวัดพราหมณี	นครนายก
16	โรงเรียนคลองบางกะสี	สมุทรปราการ
17	โรงเรียนวัดอินทาราม	พระนครศรีอยุธยา
18	โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนา	สระแก้ว
19	โรงเรียนบ้านหนองแหน	สุพรรณบุรี
20	โรงเรียนบ้านหนองสามพราณ	กาญจนบุรี
21	โรงเรียนวัดสามัคคีธรรม	ราชบุรี
22	โรงเรียนบ้านคอนมะกอก	เพชรบุรี
23	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านท่าวังหิน	ประจวบคีรีขันธ์
24	โรงเรียนวัดศรีสุวรรณคงคาราม	สมุทรสงคราม
25	โรงเรียนวัดหนองสองห้อง	สมุทรสาคร
26	โรงเรียนบ้านวังโรงใหญ่สามัคคี	นครราชสีมา
27	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเฉลิมพระเกียรติบ้านโรงเลื่อย	บุรีรัมย์
28	โรงเรียนบ้านกระทุ่ม	บุรีรัมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย

ลำดับ	ศูนย์	จังหวัด
29	โรงเรียนบ้านโพธิ์วังศ์	ศรีสะเกษ
30	โรงเรียนบ้านบัวงาม	อุบลราชธานี
31	โรงเรียนบ้านฝายพญานาค	ชัยภูมิ
32	โรงเรียนบ้านแจนแลน	ยโสธร
33	โรงเรียนบ้านนาอุดม	อำนาจเจริญ
34	โรงเรียนบ้านแก่น้อย	ขอนแก่น
35	โรงเรียนชุมชนบ้านลาด	มหาสารคาม
36	โรงเรียนบ้านหัวโนนตาล	ร้อยเอ็ด
37	โรงเรียนเหล่าเชียงโนนเสียววิทยา	กาฬสินธุ์
38	โรงเรียนน้ำคำ (ลำประชาอุปถัมภ์)	นครพนม
39	โรงเรียนนาพู่	อุดรธานี
40	โรงเรียนบ้านเขื่อกบ้านม้วยวิทยา	หนองคาย
36	โรงเรียนบ้านหัวโนนตาล	ร้อยเอ็ด
37	โรงเรียนเหล่าเชียงโนนเสียววิทยา	กาฬสินธุ์
38	โรงเรียนน้ำคำ (ลำประชาอุปถัมภ์)	นครพนม
39	โรงเรียนนาพู่	อุดรธานี
40	โรงเรียนบ้านเขื่อกบ้านม้วยวิทยา	หนองคาย
41	โรงเรียนบ้านนาวัง	เลย
42	โรงเรียนบ้านเหล่าดง	มุกดาหาร
43	โรงเรียนนาแกวิทยาคม	หนองบัวลำภู
44	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหนองตะไไ้	บึงกาฬ
45	โรงเรียนบ้านเจดีย์แม่ครัว	เชียงใหม่
46	โรงเรียนศูนย์ปางมะผ้าในโครงการพระราชดำริ	แม่ฮ่องสอน
47	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 26	ลำพูน
48	โรงเรียนบ้านทรายมูล	ลำปาง
49	โรงเรียนบ้านไผ่ล้อม	แพร่
50	โรงเรียนบ้านน้ำเกี้น	น่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย

ลำดับ	ศูนย์	จังหวัด
51	โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี	เชียงราย
52	โรงเรียนด่านแม่คำมัน	อุดรดิตถ์
53	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ตตี้คูเมน	พะเยา
54	โรงเรียนแม่ระกา	พิจิตร
55	โรงเรียนบ้านปากคะยาง	สุโขทัย
56	โรงเรียนดงซ่อมพิทยาคม	ตาก
57	โรงเรียนบ้านเกาะน้ำโจน	กำแพงเพชร
58	โรงเรียนอนุบาลลานสัก	อุทัยธานี
59	โรงเรียนบึงวิชัยสงเคราะห์	กาฬสินธุ์
60	โรงเรียนวัดคลองคูณ	พิจิตร
61	โรงเรียนบ้านบุษกรุด	เพชรบูรณ์
62	โรงเรียนวัดศรีสุนทรมิตรภาพ	ภูเก็ต
63	โรงเรียนบ้านอ่าวน้ำ	กระบี่
64	โรงเรียนโสภณคนาภรณ์	นครศรีธรรมราช
65	โรงเรียนบ้านราษฎร์ประสานจิต	สุราษฎร์ธานี
66	โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านห้วยเหมือง	ชุมพร
67	โรงเรียนบ้านนกงาง	ระนอง
68	โรงเรียนบ้านกะปง	พังงา
69	โรงเรียน ตชด.สันติราษฎร์ประชา-บำรุง	ตรัง
70	โรงเรียนบ้านบ่อทราย	พัทลุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววรรณฯ หล่อนิล
วัน เดือน ปีเกิด	21 กุมภาพันธ์ 2528
ที่อยู่	124 ถนนทับยาว แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10520
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อมพิษสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้